

د حضرت دانيال نبي کتاب -

ماخذ انبياء

پېژندگلو

د دانيال کتاب بنيادی موضوع د خُدائ پاک د قدرت ده. هر قسمه حالات د هغه په قابو کبښي دي. د دې نه علاوه مونږ په دې کتاب کبښي دا مطالعه کوو چې خُدائ پاک خپلو منونکو سره وفادار دے. باوجود د آزمېښت او دباؤ، ايماندارانو له پکار دي چې په خپلو دُنياوي کارونو کبښي هم د خُدائ پاک سره وفادار پاتې شي. مونږ له هيڅکله په خپلي مجبوري کبښي د خُدائ پاک شريعت او قانون ماتول نه دي پکار. لکه د دانيال په شان مونږ له هم په هر قسمه مشکله وخت او حالاتو کبښي په خُدائ پاک بهروسه پکار ده او هغه به مونږ له د عزت او د درناوي مقام راکړي. حضرت دانيال نبي مونږ ته د قېد په دوو مختلفو واقعو کبښي يوه نمونه ښائي چې خُدائ پاک څنگه خپلي وعدي رښتيني ثابتې کړي. حضرت دانيال بابل ته په جلاوطني کبښي د نورو ځوانانو سره غوره کړے شو چې د نبوکدنضر بادشاه په دربار کبښي خدمتگار شي. بيا چې کله فارس بابل فتح کړو نو يو ځل بيا حضرت دانيال له يو اوچت مقام ورکړے شو. او هغه د جلاوطني په دور کبښي په دې دواړو حالاتو کبښي خُدائ پاک سره وفادار پاتې شو. خُدائ پاک دانيال نبي د ازمو نه بچ کړو او د اور په بتي

کښې يې بچ وساتلو ځکه چې هغه تر آخره د خدای پاک سره وفادار پاتې شو او د بل کوم څيز عبادت يې ونه کړو. او په دې کتاب کښې يو بل مقصد هم شته او هغه دا چې، د حضرت دانيال نبی دا پېغام په راروان وخت کښې د حضرت عیسیٰ مسیح د عدالت او خلاصون په حقله يوه رويا هم وی. د حضرت دانيال نبی پېشگويانې په انجيل شريف کښې هم راغلې دی او خاص کر مونږ يې د يوحنا د رويا په کتاب کښې مطالعه کولې شو. د حفظ کولو دپاره ۱۲:۲ آيت ”نو بيا به هغه گڼ خلق څوک چې په خاورو کښې پراته دی راپاڅپړی، څوک به د ابدی ژوند دپاره، او څوک د رسوائی او ابدی شرم دپاره.“

حضرت دانيال د نبوکدنصر په دربار کښې

۱ د يهوداه د بادشاه د يهوئقيم د حکومت په درېم کال، د بابل بادشاه نبوکدنصر يروشلم ته راغلو او هغه يې محاصره کړو. ۲ او مالک خدای يهوئقيم د يهوداه بادشاه سره د خدای د کور څه خاص څيزونه د هغه لاسونو ته حواله کړل. هغه دا د خدای د کور سامانونه بابل ته د خپل معبود کور ته يوړل او دا يې د خپل معبود د کور په خزانه کښې کېښودل. ۳ نو بيا بادشاه د خپل دربار مشر خصی آفسر آشپيناز ته حکم وکړو، چې يو څو بنی اسرائيليان چې د شاهي خاندان او مخوريزو سپرو سره تعلق ساتی راولی. ۴ يو څو ځوانان چې هيڅ قسمه جسمانی عيب په کښې نه وی، چې ښکلی، او د هر قسمه زده کړې قابليت په کښې وی، ښه

هوبنيار وي، په پوهېدلو کبني تېز، او د شاهي محل د خدمت
 قابل وي راوله. هغه به دې ځوانانو ته د بابل د ژبې او د ادب
 لوستلو تربيت ورکړي. (۵) نو بادشاه د خپل دربار د شاهي
 دسترخوان نه هغوئ ته د خوراک خوړلو او د ميو څښلو
 حکم ورکړو. دوي ته به درې کاله تربيت ورکړي شي او د
 دې نه وروستو به دوي د بادشاه د خدمت دپاره حاضر شي.
 (۶) په هغوئ کبني ځيني د يهوداه د قبيلې ډلو لکه دانيال،
 حننياه، ميشائيل او عزرياه. (۷) هغه د خصيانو مشر آفسر
 په هغوئ نوي نومونه کېښودل، په دانيال پي بيلطشضر، په
 حننياه پي شدرک، په ميشائيل پي ميشک، او په عزرياه پي
 عبدنجو نوم کېښودو. (۸) خو دانيال دا فېصله وکړه چې
 خپل ځان به په شاهي خوراک او شاهي ميو نه پليتوي، او
 هغه د خصيانو د مشر آفسر نه اجازت وغوښتو چې هغه په
 دې طريقې ځان نه پليتوي. (۹) نو اوس خدای پاک د
 خصيانو د مشر آفسر په زړه کېښي د دانيال دپاره مينه او
 رحم واچولو، (۱۰) خو د خصيانو مشر آفسر دانيال ته
 ووييل، ”زه د خپل مالک بادشاه نه پرېرم، چا چې ستاسو
 خوراک څښاک مقرر کړي دې. او که هغه تاسو د نورو
 همزولو ځوانانو نه کمزوري وگوري نو بيا به څه کيږي؟ نو
 بادشاه به بيا ستاسو په وجه زما سر پرې کړي.“ (۱۱) دانيال
 بيا هغه ملازم ته وفرمائيل کوم چې د خصيانو مشر آفسر په
 دانيال، حننياه، ميشائيل او عزرياه مقرر کړي وو، (۱۲)
 ”مهرباني وکړئ تاسو د خپلو نوکرانو د لسو ورځو دپاره
 اندازه واخلي، او مونږ ته د خوراک دپاره سبزي او د څښلو
 دپاره د اوبو نه بغير بل څه مه راکوي. (۱۳) نو بيا زمونږ
 شکلونه د هغه ځوانانو سره وگوره څوک چې شاهي خوراک

خُښاک کوی، او بیا د خپلو نوکرانو سره هغه شان وکړه څه چې ته گورې.“ (۱۴) نو هغه بیا دې خبرې ته راضی شو او لس ورځې یې د هغوئ اندازه واخستله. (۱۵) د لسو ورځو په آخر کښې هغوئ د نورو ټولو ځوانانو نه صحتمند او ښه ښکارېدل چا چې شاهي خوراک کولو. (۱۶) نو بیا هغه ملازم د هغوئ نه مقرر شوي خوراک او مے اخوا کړل او د هغې په ځای یې سبزی ورکړه. (۱۷) نو دې څلورو وارو ځوانانو ته ځدای پاک د هر قسم ادب، علم، پوهه او زده کړه ورکړه، او دانیال هم د هر قسم رویا او خوبونو تعبیر کولې شو. (۱۸) کوم وخت چې بادشاه د هغوئ د تربیت دپاره مقرر کړې وو پوره شو، نو بیا د خصیانو مشر آفسر هغه ټول ځوانان ښوکنضر ته پېش کړل. (۱۹) بادشاه د هغوئ سره خبرې وکړې، او هغه یو کس هم په دوی کښې د دانیال، حنیاه، میثائیل او عزریاه برابر پیدا نه کړو، نو هغوئ د بادشاه په دربار کښې په خدمت کولو مقرر شول. (۲۰) بادشاه د عقل او پوهې په هره مسئله کښې به چې کله د هغوئ نه تپوس کولو، نو هغه هغوئ د خپل سلطنت د ټولو جادوگرو او نجومیانو نه لس چنده هوښیار بیاموندل. (۲۱) او دانیال د فارس د خورس د بادشاهي اول کال پورې هلته په شاهي دربار کښې خدمت کولو.

د ښوکنضر خوب

۲ (۱) د خپلې بادشاهي په دویم کال، ښوکنضر داسې خوبونه ولیدل چې د هغه سوچ یې گپوږ کړو، او هغه ته بیا

خوب نه ورتلو. (۲) نو بيا بادشاه جادوگر، فالگر، کوډگر او نجوميان راوغوښتل چې هغه ته ووائی چې هغه څه خوب ليدلې دے. هر کله چې هغوی راغلل او د بادشاه په وړاندې ودرېدل، (۳) هغه دوی ته ووئيل، ”ما يو خوب ليدلې دے کوم چې زه پېر پرېشانه کړې يم او زه غواړم چې په دې پوهه شم چې د دې خوب څه مطلب دے.“ (۴) نو بيا نجوميانو هغه ته په آرامی ژبه کښې ووئيل چې، ”بادشاه سلامت دې تر ابده ژوندې وى. خپلو خادمانو ته دې خپل خوب بيان کړه، نو مونږ به د هغې تعبير تاسو ته ووايو.“ (۵) خو بادشاه نجوميانو ته ووئيل، ”ما دا پخه فېصله کړې ده، که چېرې تاسو ما ته دا ونه وایئ چې زما خوب څنگه وو او تعبير يې نه کړئ، نو زه به تاسو ټوټه ټوټه کړم او ستاسو کورونه به د خاورو په پېرو بدل کړم.“ (۶) خو که تاسو ما ته زما خوب ووايئ او بيا د هغې تعبير راته ووايئ، نو زه به تاسو ته تحفې، انعامونه او لوی عزت درکړم. اوس تاسو ما ته زما خوب ووايئ او هغه راته تعبير کړئ.“ (۷) نو يو ځل بيا هغوی هغه ته ووئيل، ”بادشاه دې خپلو خادمانو ته خپل خوب بيان کړی، او مونږ به يې تعبير کړو.“ (۸) نو بيا بادشاه هغوی ته په جواب کښې ووئيل، ”زه په دې يقين لرم چې تاسو د وخت نه فائده اخلي، ځکه چې تاسو په دې پوهه شئ چې دا زما پخه فېصله ده.“ (۹) که چېرې تاسو ما ته زما خوب ونه وایئ، نو بيا تاسو دپاره صرف يوه سزا ده. تاسو دا صلاح کړې ده چې ما گمراه کړئ او راته دروغ ووايئ او ما دوکه کړئ، او تاسو دا اُميد ساتئ چې زما سوچ به بدل شى. نو بيا تاسو ما ته زما خوب ووايئ، او بيا زه به په دې پوهه شم چې تاسو يې ما ته تعبير هم راکولې شئ.“ (۱۰)

نجوميانو بادشاه ته په جواب کښې وويل، ”په زمکه داسې
 هيڅ څوک نشته چې د بادشاه په دې خبره عمل وکړي. تر
 اوسه پورې داسې نه دی شوی چې يو بادشاه د خپل فالگر،
 جادوگر يا نجومی نه داسې تپوس کړي وي، که هغه بادشاه
 هر څومره لوی او طاقتور وي. (۱۱) بادشاه سلامت تاسو
 چې څه غواړئ هغه يو ناممکن کار دی. دا بادشاه ته د هغه
 د معبودانو نه بغير هيڅ څوک نه شی څرگندولې، او هغوی د
 انسانانو سره نه اوسپړي.“ (۱۲) بادشاه چې کله دا واورېدل
 نو په دې هغه ډېر زيات په قهر شو او حکم يې وکړو چې د
 بابل ټول هوبنياران او پوهان دې قتل کړي شي. (۱۳) نو بيا د
 هوبنيارانو د قتلولو حکم جاری شو، او د دانيال او د هغه
 ملگرو پسې يې هم کسان ورولبړل چې هغوی قتل کړي. (۱۴)
 هرکله چې اريوک د بادشاه د محافظانو مشر، د بابل د
 هوبنيارانو قتلولو پسې ووتو نو دانيال په ډېر هوبنيارتيا او
 تمیز د هغه سره خبرې وکړې. (۱۵) هغه د بادشاه د آفسر نه
 تپوس وکړو چې، ”بادشاه دومره سخت فرمان ولې جاری
 کړي دی؟“ بيا د بادشاه آفسر اريوک دانيال ته ټوله قيصه
 بيان کړه. (۱۶) نو په دې اورېدو سره دانيال سمدستی بادشاه
 له ورغلو او د هغه نه يې وخت وغوښتلو، چې دې به ورته د
 خوب تعبير ورکړي. (۱۷) نو بيا دانيال خپل کور ته واپس
 لاړو او ټوله قيصه يې خپلو ملگرو حننياه، ميشائيل، او
 عزرياه ته بيان کړه. (۱۸) هغه دوی ته خواست وکړو چې
 آسمانی خدای پاک ته د دې راز د څرگندولو په حقله د رحم
 سوال وکړي، نو چې دې، د ده دوستان او د بابل نور
 هوبنياران قتل نه شي. (۱۹) په هم هغه شپه دا راز په رويا
 کښې دانيال ته څرگند شو. نو بيا دانيال د آسمانی خدای پاک

ثناء صِفت بيان ڪړو (۲۰) او هغه و فرمائيل چې، ”د خُداي پاك نوم ته دې د تل دپاره ثناء صِفت وي، حكمت او قدرت د هغه دے. (۲۱) هغه وختونه او حالات بدلوي، هغه بادشاهان په تخت كښنوي او هغوي اخوا كوي. هغه پوهانو له پوهه او عالمانو له علم وركوي. (۲۲) هغه ژور او پٽ د راز خيزونه خرگندوي، هغه ترې خبر دے څه چې په تياره كښي پراته دي، او د هغه نه گهرچاپره نور دے. (۲۳) زه ستا ثناء صِفت او شُكر گزاري كوم، اے زما د پلار نيڪه پاكه خُدايه. ځكه چې تا ما له پوهه او قدرت راكړے دے. تا ما ته هغه څه وښودل د څه چې مونږ ستا نه غوښتنه وكړه، تا ما ته د بادشاه خوب او د هغه مسئله خرگنده كړه.“

حضرت دانيال خوب تعبيروي

(۲۴) نو بيا دانيال اړيوك له لارو، څوك چې بادشاه د بابل د هوبښيارانو د قتلولو دپاره مقرر كړے وو، ”د بابل هوبښيار خلق مة قتلوه. ما بادشاه له بوځه، او زه به د هغه خوب تعبير هغه ته وركړم.“ (۲۵) نو اړيوك سمدستي دانيال بادشاه له بوتلو او هغه بادشاه ته ووييل، ”ما د يهوداه په جلاوطنو خلقو كښي يو كس پيدا كړو څوك به چې بادشاه ته د هغه د خوب مطلب ووائی.“ (۲۶) بادشاه دانيال نه تپوس وكړو، چا ته به يې چې بيلطشضر وئيل، ”آيا ته ما ته دا وئيلے شي چې ما څنگه خوب ليدلے دے او د هغې تعبير كولے شي؟“ (۲۷) دانيال جواب وركړو، ”د كوم راز چې بادشاه تپوس كوي هغه هيڅ يو هوبښيار، فالگر، جادوگر، او نجومی نه شي كولے چې هغه راز بيان كړي، (۲۸) خو په آسمان كښي يو خُداي

پاک موجود دے څوک چې پټ رازونه څرگندوی، هغه چې
نبوکدنضر بادشاه ته په خوب کښې بنودلی دی چې په
راتلونکو ورځو کښې به څه پېښ شی. کله چې ته په خپل کټ
کښې پروت وې او کوم خوب او رویا چې تا ولیدله او ستا
په ذهن کښې هغه تیره شوې ده هغه څه داسې ده. (۲۹) اے
بادشاه سلامت کله چې ته هلته پروت وې، نو ستا فکر او
سوچ د راتلونکو حالاتو طرف ته واوړېدو، او د رازونو ښکاره
کونکی درته دا وښودل چې په آئنده کښې به څه کیري. (۳۰)
دا کوم راز چې ما ته څرگند شو، د دې دا مطلب نه دے چې
گنې زه دې د نورو کسانو نه پېر هوښیار یم، خو دا د دې
دپاره چې ته، اے بادشاه سلامت، د دې راز په تعبیر باندې
کوم چې ستا په خیال کښې تیر شو پوهه شي. (۳۱) اے
بادشاه سلامت تا په خوب کښې ولیدل چې یوه لویه
ځلېدونکې او حېرانوونکې مجسمه ستا په وړاندې ولاړه وه او
هغه یروونکې وه. (۳۲) د دې مجسمې سر د خالصو سرو زرو
نه جوړ شوی وو، د هغه سینه او لاسونه د سپینو زرو نه، د
هغه گېډه او پتونونه د زېرو نه جوړ وو، (۳۳) د دې پنډۍ د
اوسپنې، او د پښو څه حصه د اوسپنې او څه حصه د پخې
شوې خاورې نه جوړه شوې وه. (۳۴) هرکله چې تا دې ته
کتل، نو په دې وخت کښې د غره نه یو لوی کانی په خپله
راجدا شو، خو د انسان په لاسونو نه. هغه د هغه مجسمې په
پښو راپرېوتو کومې چې د اوسپنې او خاورو نه جوړې شوې
وې او هغه یې ټوټه ټوټه کړې. (۳۵) نو بیا اوسپنه، خاوره،
زېر، سپین زر او سره زر ټول ټوټه ټوټه شو او داسې والوتل
لکه څنگه چې په اوږی کښې بوس د غنمو په درمند کښې
الوځی. هوا هغه ټول یوړل او هیڅ نښه یې پاتې نه شوه. خو

هغه ڪاٺي ڪوم ڇي دا مجسمه وويشته هغي نه يو لوي غر
 جوڙ شو او ٽوله زمڪه پي ونيوله. (۳۶) دا ستا خوب وو، او
 زه به پي اوس تعبير هم درته بيان ڪرم. (۳۷) تاسو، اے
 بادشاه سلامت، د ٽولو بادشاهانو نه لوي بادشاه يي. آسماني
 خدائ پاڪ درته بادشاهي او قدرت، زور شان او شوڪت
 درڪري دے. (۳۸) هغه ستا لاسونو ته ٽول انسانان او خُناور
 او د هوا مارغان حواله ڪري دي. چرته ڇي هم دوي
 اوسيري، هغه ته په هغوي ٽولو حڪمران مقرر ڪري پي. او
 هغه د سرو زرو سر ته په خپله پي. (۳۹) ستا نه وروستو، به
 يوه بله بادشاهي قائمه شي ڇي ستا د بادشاهي نه به ڪمزوري
 وي، او بيا به دريمه بادشاهي راشي، د زپرو به وي، او دا به
 په ٽوله زمڪه حڪمراني وڪري. (۴۰) په آخر ڪبني به بيا
 څلورمه بادشاهي راشي ڇي د اوسپني په شان به مضبوطه
 وي ڪه ڇي اوسپنه هر ڇه ماتوي او ٽوپه ٽوپه ڪوي، نو بيا
 څنگه ڇي اوسپنه څيزونه ٽوپه ٽوپه ڪوي نو داسي به هغه نور
 ٽول مات او ٽوپه ٽوپه ڪري. (۴۱) لکه څنگه ڇي تا وليدل ڇي
 د هغي د پينو او گوتو ڇه حصه د اوسپني او ڇه حصه د
 پخي خاوري نه جوڙه وه نو دا به جدا شوے بادشاهت وي،
 خو بيا به هم په ڪبني ڇه نا ڇه د اوسپني زور پاتي وي،
 څنگه ڇي تا اوسپنه خاوري سره يوڇائي وليدله. (۴۲) ڪه ڇه
 هم ڇي تا وليدل ڇي اوسپنه د ختي سره گڏه شوې وه، نو بيا
 به د دي بادشاهي ڇه حصه طاقتوره او ڇه حصه ڪمزوري
 وي. (۴۳) تاسو وليدل ڇي اوسپنه د خاوري سره يوڇائي
 شوې وه، نو بيا به دغه شان د هغه بادشاهي خلق هم ڪوشش
 وڪري ڇي د يو بل سره په واده ڪولو د يو بل ملاتر جوڙ شي،
 خو دوي به په خپلو ڪبني په اتفاق نه شي لکه څنگه ڇي

اوسپنه د خاورو سره يوځای کېدلې نه شی. (۴۴) د هغه بادشاهانو په زمانه کېنې، به آسمانی خدای پاک داسې بادشاهی راوی چې هغه به هیڅکله نه ختمیږي، نه به دا بل قوم نیولې شی. هغه به دا ټول بادشاهونه مات کړي او ختم به یې کړي، خو دا به د تل دپاره پاتې شی. (۴۵) دا د غره نه د کانی د راجدا کېدلو د رویا تعبیر دے، خو د انسانانو په لاسونو نه، هغه کانی چې اوسپنه، زېر، خاوره، سپین زر او سره زر یې ټوټه کړل. لوی خدای پاک بادشاه ته دا بشودلی دی چې په راتلونکی وخت کېنې به څه کېږي. دا خوب رښتیا او تعبیر یې باوری دے.

د بادشاه حضرت دانیال ته انعام ورکول

(۴۶) نو بیا نبوکدنصر بادشاه د دانیال په وړاندې ټیټ شو او د هغه عزت یې وکړو او حکم یې وکړو چې هغه ته د غلو دانو او د خوشبو نذرانې وړاندې کړئ. (۴۷) بادشاه دانیال ته وویل، ”بې شکه ستا خدای پاک د ټولو معبودانو خدای پاک دے او د بادشاهانو مالک دے او د رازونو ښکاره کوونکے دے. ځکه چې تا ته دا راز څرگند کړے شو.“ (۴۸) بیا بادشاه دانیال ته لوی مقام ورکړو، او پیرې او ښکلې تحفې یې ورکړې. بادشاه هغه د بابل په ټوله صوبه باندې حکمران او د ټولو هوبنپارانو مشر مقرر کړو. (۴۹) نو د دانیال په خواست سره بادشاه شدرک، میشک، او عبدنجو د بابل د صوبې په انتظامیه کېنې آفسران مقرر کړل، او په خپله دانیال په شاهي دربار کېنې پاتې شو.

د سرو زرو د مجسمې د عبادت حکم

۳

۱

نبوکدنضر بادشاه يوه د سرو زرو مجسمه جوړه

کړه چې لس کم سل فټه اوچته او نهه فټه پلنه وه، او هغه هغه

د بابل په صوبه کېنې د دُورا په مېدان کېنې ودروله. ۲ نو

بيا بادشاه ټولو حکمرانانو، مشيرانو، خزانچيانو، قاضيانو او

د صوبو آفسرانو ته پېغام ولېږلو چې د مجسمې د لگولو

مراسمو له راشي کومه چې هغه ودرولې وه. ۳ نو بيا ټول

حکمرانان، مشيران، خزانچيان، قاضيان، او د صوبې نور

آفسران د مجسمې د وقف کېدو رسم له راغونډ شول کومه

چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې وه او د هغې په وړاندې هغوی

وږېدل. ۴ نو بيا پندورچي په اوچت آواز اعلان وکړو،

”اے د ټولو قومونو، ذاتونو او ژبو خلقو، تاسو ته دا حکم

دے چې هغه ضرور سر ته ورسوي. ۵ څنگه چې تاسو د

بيگل، شپيلی، رباب، بينجو، سريندې، ستار او هر قسمه

موسيقي او سازونو آواز واورئ نو هغه د سرو زرو مجسمې

ته عبادت او سجده وکړئ کومه چې نبوکدنضر بادشاه

ودرولې ده. ۶ هر هغه څوک چې عبادت او سجده ونه

کړي نو هغه به سمدستي د اور په لمبه بټي کېنې وغورزولے

شي. ۷ نو هرکله چې هغوی د بيگل، شپيلی، رباب،

بينجو، سريندې، ستار او هر قسمه موسيقي او سازونو آواز

واورېدو، نو د ټولو خلقو او ټولو قومونو او د هرې ژبې

خلقو، هغه د سرو زرو مجسمې ته سجده وکړه او د هغې

عبادت يې وکړو، کومه چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې وه.

د حضرت دانيال په دوستانو د نافرمانۍ الزام

۸ نو په دې موقع څه نجوميان بادشاه له ورغلل او د

يهوديانو خلاف يې سخت شكايت وكړو. ۹ هغوى

نبوكدنصر بادشاه ته ووييل چې، ”اے بادشاه، ته دې د تل

دپاره ژوندې يې. ۱۰ اے بادشاه سلامت، تاسو يو فرمان

جاري كړې دے، هغه دا چې هر څوك چې د بيگل، شپيلۍ،

رياب، بينجو، سريندې، ستار او هر قسمه موسيقي او

سازونو آواز واوري هغوى دې د سرو زرو مجسمې ته سجده

وكړي او د هغې عبادت دې وكړي. ۱۱ او هر څوك چې دې

مجسمې ته سجده ونه كړي او د هغې عبادت ونه كړي، نو

هغه به د بل شوې اور بتي ته ضرور وغورزولې شي. ۱۲

خو اے بادشاه سلامت، دلته يو څو يهوديان دى څوك چې تا

د بابل په صوبې باندې مشران مقرر كړي دى، شدرک،

ميشك او عبدنجو، څوك چې تا له توجو نه دركوي. نه

هغوى ستا د معبودانو خدمت كوي او نه د هغه سرو زرو د

مجسمې عبادت كوي كومه چې تا ودرولې ده. ۱۳ نو بيا په

دې باندې بادشاه پېر غصه شو او حكم يې وكړو چې

سمدستي شدرک، ميشك، او عبدنجو ما ته حاضر كړئ. نو

دا كسان بادشاه له راوستلې شول. ۱۴ نو بيا نبوكدنصر

هغوى ته ووييل، ”شدرک، ميشك او عبدنجو ولې دا خبره

رېستيا ده چې تاسو زما د معبودانو خدمت او د هغه سرو زرو

د مجسمې عبادت نه كوي كومه چې ما ودرولې ده؟ ۱۵

اوس كله چې تاسو د بيگل، شپيلۍ، رياب، بينجو، سريندې،

ستار او هر قسمه موسيقي او سازونو آواز واوري، نو كه

چرې تاسو دې ته تيار يئ چې هغه د سرو زرو د مجسمې په

وراندې ټيټ شى او د هغې عبادت وکړئ کومه چې ما جوړه کړې ده، نو پوره بنه ده. خو که چېرې تاسو د هغې عبادت ونه کړئ نو تاسو به سمدستي د اور بټۍ ته وغورزولې شئ. نو کوم يو معبود به تاسو زما د لاسه خلاص کړي؟“ (۱۶)

شدرک، ميشک او عبدنجو بادشاه ته جواب ورکړو، ”اے نبوکدنصره، مونږ ته د دې ضرورت نشته چې ستا نه په دې معامله کېنې د خپل ځان ساتنه وکړو. (۱۷) اے بادشاه که چېرې مونږ د بل شوې اور بټۍ ته وغورزولې شو، نو د کوم خدای پاک چې مونږ خدمت کوو هغه دا کولې شى چې مونږ د هغې نه وساتې، او هغه به مونږ ستا د لاسونو نه بچ کړي. (۱۸) اے بادشاه سلامت، خو که چېرې هغه مونږ ستا نه بچ هم نه کړي، خو ته په دې پوهه شه چې مونږ به نه ستا د معبودانو عبادت او نه د هغه سرو زرو د مجسمې عبادت وکړو کومه چې تا ودرولې ده.“

د حضرت دانيال دوستانو له د مرگ سزا اورول

(۱۹) نو بيا نبوکدنصر شدرک، ميشک او عبدنجو ته پېر سخت غصه شو، او د غصې نه د هغه رنگ تک سور شو. او هغه حکم وکړو چې هغه د اور بټۍ د پخوا نه اووه ځله زياته گرمه کړئ. (۲۰) او هغه په خپل فوج کېنې څو تکړه کسانو ته حکم وکړو چې شدرک، ميشک او عبدنجو کلک وټړئ او په بټۍ کېنې پې د اور لمبو ته وغورزوي. (۲۱) نو بيا هغوى هغه درې واړه کسان د خپلو قميصونو، پرتوگونو، چوغو او پټکو سره وټړل او د اور لمبو ته پې په بټۍ کېنې وروغورزول. (۲۲) خو د بادشاه حکم پېر زورور وو او بټۍ پېره زياته گرمه

شوي وه نو حڪه د اور شغلو هغه فوجيان وسوزول او مړه
 يې كړل چا چې شدرک، ميشک او عبدنجو د اور په بټي
 کښي وغورزول. (۲۳) نو دا درې کسان کلک ترلے شوي ؤو
 او د اور بټي کښي يې وغورزول. (۲۴) سمدستي په حېرانتيا
 سره نبوکدنصر راپاڅېدو او هغه د خپلو مشيرانو نه تپوس
 وکړو، ”ولې مونږ درې کسان نه ؤو ترلي او په دې بټي کښي
 مونږ نه ؤو غورزولي خه؟“ په جواب کښي هغوي ورته ووييل
 چې، ”او چې، اے بادشاه سلامت.“ (۲۵) هغه ووييل چې،
 ”خو وگورئ، زه درې نه، بلکې څلور کسان وينم چې په اور
 کښي گرځي، چې نه ترلے شوي دي او نه ورته خه نقصان
 رسېدلے دے او څلورم کس لکه د مقدسي فرېستي په شان
 ښکاري.“

د حضرت دانيال د دوستانو آزادېدل او هغوي ته اوچت مقام ورکول

(۲۶) نو بيا نبوکدنصر د اور د بټي خولې ته نزدي ورغلو او
 آواز يې ورکړو، ”شدرک، ميشک او عبدنجو، د خدائ تعالیٰ
 خدمتگارانو، بهر راوځئ. دلته راشئ.“ نو شدرک، ميشک او
 عبدنجو د اور نه بهر راووتل. (۲۷) نو بيا لوي آفسران،
 سرکاري کسان، حکمرانان، او مشيران د هغوي نه
 گېرچاپېره راپول شول او وې ليدل چې اور بلکل د هغوي بدن
 ته خه نقصان نه دے ورکړے، او نه د هغوي د سر وېښته
 راگونجی شوي دي، او د هغوي چوغې هم نه دي سوزېدلې،
 او د هغوي د بدن نه د اور بوي هم نه تلو. (۲۸) نو بيا
 نبوکدنصر ووييل، ”د شدرک، ميشک او د عبدنجو د خدائ

پاک ثناء دې وی چا چې خپله فرشته راولپړله او خپل خدمتگاران یې بچ کړل. د هغوی په هغه باندې ایمان وو او زما حکم یې د پښو لاندې کړو او هغوی دې ته تیار وو چې د خدای پاک دپاره خپل ژوند د لاسه ورکړی نه دا چې د هغه په خدای د بل معبود خدمت او عبادت وکړی. (۲۹) نو په دې وجه زه دا حکم جاری کوم چې د ټولو خلقو او قومونو او د هرې ژبې خلق که چېرې هغوی د شدرک، میشک او عبدنجو د خدای پاک خلاف خه ووائی نو هغوی به ټوټې ټوټې شی او د هغوی کورونه به تباہ کړی شی، ځکه چې بل یو معبود هم داسې نشته چې څوک داسې بچ کړی. (۳۰) نو بیا بادشاه شدرک، میشک او عبدنجو ته د بابل په صوبه کښې نور هم اوچت مقام ورکړو.

د نبوکدنصر دویم خوب لیدل

۴ (۱) نبوکدنصر بادشاه د دنیا ټولو خلقو، ټولو قومونو، او ټولو ژبو ویوونکو ته دا پیغام وروپړلو چې، په خیر اوسئ. (۲) زه غواړم چې تاسو ته د هغه معجزو او حیرانونکو نښو په حقله خبرې وکړم کومې معجزې چې خدای تعالی زما دپاره کړی دی. (۳) د هغه معجزې څومره لوی دی، او د هغه عجائبات څومره طاقتور دی. د هغه بادشاهی تر ابده پورې ده، او د هغه بادشاهی نسل در نسل پورې ده. (۴) ما نبوکدنصر په خپل محل کښې په آرام او عبث عشرت سره ژوند کولو. (۵) ما یو خوب ولیدو کوم چې زه ویرولم. کله چې زه په خپل کت کښې پروت وم، نو کومه رویا او تصور چې زما په خیال کښې راغلو نو هغې زه ډېر زیات ویرولم.

۶) نو ما بيا حکم وکړو چې د بابل ټول هوښيار خلق
 راوغوړئ چې زما د خوب تعبير وکړي. ۷) نو کله چې
 جادوگر، فالگر، نجوميان او قسمت معلومونکی راغلل، ما
 هغوئ ته خوب ووئيلو خو هغوئ د هغې تعبير ما ته ونه کړے
 شو. ۸) خو آخر دانيال زما حضور ته راغلو، او ما ورته
 خپل خوب بيان کړو. مقدسو معبودانو ورته خاص طاقت
 ورکړے وو، او ما په هغه باندې د خپل معبود بيلطشضر نوم
 کېښودو. او د معبودانو روح په هغه کېښي وو. ۹) ما ورته
 ووئيل چې، ”بيلطشضر د جادوگرانو مشره زه په دې پوهېږم
 چې د معبودانو روح په تا کېښي دے، او هيڅ راز معلومول
 ستا دپاره مشکل کار نه دے. زما خوب داسې دے، او ته يې
 ما ته تعبير راکړه. ۱۰) کله چې زه په خپل کت کېښي اوده وم
 ما دا خوب وليدلو، ما وليدل، زما په وړاندې د زمکې په مينځ
 کېښي يوه ونه ولاړه وه. او هغه پېره زياته اوچته وه. ۱۱) دا
 ونه پېره غټه او لوړه او طاقتوره شوه او سر يې د آسمان
 سره ولگېدو، او دا به د ټولې دنيا د بل سر نه ښکارېدله. ۱۲)
 د هغې پانې ښکلې وې، او مېوه يې پېره وه، او په دې کېښي د
 هر چا خوراک وو. او د هغې لاندې د مېدان ځناورو د ځان
 دپاره د پناه ځای پېدا کړو، او د هوا مارغانو يې په څانگو
 کېښي ځان له جالې جوړې کړې، او هغې نه هر يو مخلوق ته
 خوراک ملاوېدلو. ۱۳) کله چې ما لا په خوب کېښي د دې
 رويا په حقله سوچ کولو، نو ومې ليدل چې د آسمان نه يوه
 مقدسه فرېشته راکوزېده، چې اخوا ديخوا يې کتل. ۱۴) هغې
 په زور سره دا اعلان وکړو چې، دا ونه راوغورزوئ او
 څانگې يې پرې کړئ، د دې پانې راوشوکوئ او مېوه يې تس
 نس کړئ. د دې لاندې ځناور او د څانگونه يې مارغان

وشری. (۱۵) خود دې ببخ په زمکه کښې پرېږدی او د اوسپنې او زېږو پټۍ ترې نه تاو کړی. او هلته یې په وانبو کښې پرېږدی. نو پرېږدی چې هغه په پرځه کښې لوند شی او هغه دې په ځنگل کښې د ځناورو سره اوسېږي. (۱۶) اووه کاله به هغه د انسان عقل نه لری بلکې د هغه عقل به د ځناورو وی. (۱۷) د هغه فرښتې د سزا ورکولو فېصله واورولې شوه، ترڅو چې هر یو کس ته د دې پته ولگی چې خدای تعالی د انسانانو په بادشاهی باندې اختیار لری او چې هغه چا له وغواړی نو هغه له بادشاهی ورکوی، که څه هم چې هغه کس ډېر غریب وی. (۱۸) نبوکدنضر بادشاه ووئیل، ”دا هغه خوب دے چې ما ولیدلو. نو بیا بیلطشضره، ته ما ته د دې تعبیر بیان کړه ځکه چې زما یو شاهي مشیر هم ما له د دې تعبیر نه شی راکولے. خو ته یې راکولے شی ځکه چې د مقدسو معبودانو روح په تا کښې دے.“

د حضرت دانیال د دویم خوب تعبیر ورکول

(۱۹) نو دانیال، چې بل نوم یې بیلطشضر وو، په دې دومره هیبت واخستو چې د څه وخت دپاره هیڅ یې هم نه شو فرمائیلے، او د هغه سوچ هغه وارخطا کړو. نو بادشاه هغه ته ووئیل، ”بیلطشضره، په دې خوب او د هغې په مطلب مة خفه کېږه.“ خو بیلطشضر ورته په جواب کښې وفرمائیل، ”بادشاه سلامت، زه غواړم چې دا خوب او د دې تعبیر دې ستا دپاره نه بلکې ستا د دشمنانو دپاره وی. (۲۰) هغه ونه چې تا ولیدله، کومه چې دومره لوړه وه چې آسمان ته رسېدلې وه او په دنیا کښې هر چا ته ښکارېدله، (۲۱) د هغې

پانہی بنائستہ وہی او مہوہ یی دومرہ زیاتہ وہ چہی د ٲولہی دُنیا
 دپارہ کافی وہ. ځنگلی ځناورو د دہی لاندہی آرام کولو او
 مارغانو بہ د دہی پہ ځانگو کبني جالہی جوړولہی. (٢٢) اے
 بادشاہ سلامت، تہ پہ خپلہ ہغہ ونہ یی. تہ ډہر اوچت او
 مضبوط شوے یی، تہ دومرہ لوی شوے یی چہی لویوالے دہی
 تر آسمانہ پورہی رسدلے دے او ستا بادشاہت د زمکہی د بلہ
 سرہ پورہی رسیری. (٢٣) اے بادشاہ سلامت، تا یوہ مقدسہ
 فریستہ ولیدلہ، چہی د آسمان نہ لاندہی راکوزبدلہ او فرمائیل
 یی چہی، دا ونہ ووهی او تباہ یی کرہی، خو د ہغہی تنہ او
 جرہی پہ زمکہ کبني پرہردی او د اوسپنہی او زہرو پہ زنجیر
 یی وترہی او پہ وابنو کبني یی پرہردی. او پرہردہ چہی پہ پرخہ
 کبني لوند شی، او چہی د اوو کالونو پورہی د ځنگلی ځناورو
 پہ مینځ کبني پاتہی شی. (٢٤) اے بادشاہ سلامت، ستا د
 خوب تعبیر دا دے کومہ فہصلہ چہی ځدائ تعالی ستا خلاف
 کرہی دہ. (٢٥) تہ بہ د خلقو نہ یوہی خوا تہ وشرلے شہی او د
 ځنگلی ځناورو سرہ بہ ژوند کوہی، تہ بہ لکہ د څاروو پہ شان
 گیاه خورہی او د آسمان پہ پرخہ بہ تر کولے شہی. نو بیا بہ
 اووہ کالونہ تیر شی ترڅو چہی تہ پہ دہی باندہی پوہہ شہی چہی
 صرف ځدائ تعالی د انسانانو پہ بادشاہت اختیار لری او
 ہغہ چا لہ یی ورکوی چہی چا لہ یی زہرہ غوارہی. (٢٦) د
 فریستی ہغہ حکم چہی د ونہی تنہ سرہ د جرہو پرہردی نو د
 ہغہی مطلب دا دے چہی ستا بادشاہی بہ بیا راشی خو کلہ
 چہی تاسو آسمانی حکومت ومنئ. (٢٧) بادشاہ سلامت، پہ
 دہی وجہ دہی زما نصیحت تا تہ د منلو وی، د خپلو گناہونو
 اعتراف وکرہ او ہغہ پہ بنو کولو سرہ پرہردہ، او پہ
 مظلومانو رحم وکرہ او شرارت پرہردہ. نو کبدي شی چہی پہ

دې کبني به ستا د بادشاهي خیر قائم پاتي شي. (۲۸) بيا دا هر څه په نبوکدنصر بادشاه و شو. (۲۹) دولس مياشتې وروستو کله چې هغه په بابل کبني د شاهي محل په چت باندې گرځېدو، (۳۰) هغه ووييل چې، ”ولې دا هغه لوی د بابل بناړ نه دے کوم چې د بادشاهانو د اوسېدو دپاره ما په خپل زور طاقت سره د خپل جلال او شان شوکت د څرگندېدو دپاره آباد کړے دے؟“ (۳۱) هغه خبره لا د هغه په شونډو وه چې د آسمان نه يو آواز راغلو، ”نبوکدنصر بادشاه ستا دپاره دا حکم دے چې، ستا نه هغه شاهي اختيارات واخستلے شو. (۳۲) ته به د خلقو نه وشړلے شي او د ځنگلي ځناورو سره به اوسېږي، ته به لکه د څارو په شان گياه خورې. په دې به اووه کالونه تير شي ترڅو چې ته په دې باندې پوهه شي چې خدای تعالی د انسانانو په بادشاهت اختيار لري او هغه چا له يې ورکوي چې چا له يې زړه غواړي.“ (۳۳) نو سمدستي هغه څه پوره شو څه چې د نبوکدنصر په حقله وئيلي شوي وو. هغه د خلقو د مينځ نه وشړلے شو او د ځناورو په شان يې گياه وخورله. د هغه په بدن پرځه ورېدله تر هغې پورې د هغه وېبسته لکه د شاهين د بڼو په شان لوی شو او د هغه نوکونه لکه د مارغانو د پنجو په شان اوږده شول.

د نبوکدنصر د خدای پاک ثناء صفت بيانول

(۳۴) د اوو کالونو نه وروستو، ما نبوکدنصر خپلې سترگې د آسمان طرف ته اوچتې کړې، او زما عقل دوباره بحال شو. او ما د خدای تعالی ثناء صفت ادا کړو، او د هغه احترام او

جلال مې بيان ڪړو څوڪ چي د تل دپاره ژوندې دے. د هغه بادشاهي تر ابده پورې ده، او د هغه بادشاهي نسل در نسل پورې ده. (۳۵) د هغه په مقابل کبني د زمکي ٽول خلق هيڅ نه دی. هغه د آسماني فرښتو او د زمکي د خلقو سره چي څه غواړي هغه کوي. د هغه لاس هيڅوڪ نه شي نيولے او نه ورته څوڪ دا وئيلے شي چي، ”تا څه وکړل؟“ (۳۶) په هم هغه وخت کبني کله چي زما عقل کار شروع ڪړو، نو زما عزت او شان و شوکت ما ته د خپلي بادشاهي دپاره واپس ملاو شو او زما مشيرانو او آفسرانو ما ته حلف راکړو، زه په خپل تخت باندې دوباره کبني استلم. او د پخوانه زما عزت نور هم زيات شو. (۳۷) نو اوس، زه نبوکدنصر، د آسمان د بادشاه ثناء صفت او لوئي بيانوم، ځکه څه چي هغه کوي هغه صحيح دی او د هغه ٽول کارونه د انصاف دی. او هغوي څوڪ چي کبر او لوئي کوي نو هغه يې عاجز کولے شي.

د بيلشضر مېلمستيا

۵ (۱) يوه ورځ بيلشضر بادشاه يوه لويه مېلمستيا تياره ڪړه او د خپلو آفسرانو نه يې زر کسان راوغوښتل او د هغوي سره يې يوځاي مے وڅښل. (۲) کله چي بيلشضر خپل مے څښل، نو هغه حکم وکړو چي هغه د سرو زرو او سپينو زرو جامونه او پيالي راوړئ کومې چي د هغه پلار نبوکدنصر په يروشلم کبني د مالک خدای د کور نه راوړي وې، چي بادشاه او د هغه آفسران، د هغه ښځي او د هغه وينځي په کبني مے وڅښي. (۳) نو بيا هغوي د سرو زرو جامونه او

پيالی راوڀري کومي چي په يروشلم کبني د خدائ پاک د کور
 نه راوڀري شوې وې، او بادشاه او د هغه آفسرانو، د هغه
 بنځو او د هغه وينځو په هغو کبني وڅښل. (۴) کله چي
 هغوي مے څښل، نو بيا هغوي د سرو زرو، سپينو زرو،
 پيتلو، اوسپنو، د لرگي او د کانو نه د جوړو شوو معبودانو
 ثناء صفت وکړو. (۵) او ناگهانه د انسان د لاس گوټي
 راښکاره شوې او د شاهي محل د دېوال په پلستر باندې د
 شمعدان سره نږدې ليکل وکړل. کله چي هغه لاس ليکل کول
 نو بادشاه په خپله هغه وليدلو. (۶) د هغه رنگ د يرې نه تک
 زېر شو او دومره یرېدلې وو چي د پښو د رېږدو په وجه په
 حياء ودرېدلې نه شو. (۷) نو بادشاه په تېزه آواز وکړو چي
 جادوگر، فالگر او نجوميان راوغواري. نو د بابل دې
 هوبنيارو سړو ته بادشاه ووييل چي، ”هر څوک چي دا
 ليکلې شوي الفاظ ولولي او د هغې مطلب راته بيان کړي نو
 هغه ته به کاسني چوغه د عزت دپاره ورواغوستلې شي او د
 هغه په غاړه کبني به د سرو زرو هار واچولې شي، او په
 بادشاهي کبني به ورته درېم مقام ملاو شي.“ (۸) نو بيا د
 بادشاه ټول هوبنياران راغلل، خو هغوي هغه ليکل ونه شو
 لوستلې او نه يې بادشاه ته دا وئيلې شو چي د دې څه
 مطلب دے. (۹) نو بيا بيلشضر بادشاه نور هم يرې واخستو
 او د هغه رنگ نور هم زېر شو. او د هغه ټول آفسران هم
 پرېشانه شول. (۱۰) خو کله چي د بادشاه مور د بادشاه او د
 هغه د مشيرانو شور شرابه واورېده، نو هغه د مېلمنو حال ته
 رانوتله. هغې ووييل چي، ”اے بادشاه سلامت تہ دې د تل
 دپاره ژوندے يې. مے وارخطا کېږه، پېر مے زېرېږه. (۱۱) ستا
 په بادشاهي کبني يو سړے دے چي په هغه کبني د پاکو

معبودانو روح دے. ستا د پلار په زمانه کبني په هغه کبني د
 معبودانو په شان عقل، حکمت او پوهه بنکاره شوه.
 نبوکدنصر بادشاه ستا پلار هغه د جادوگرو، فالگرو،
 نجوميانو او پېشگويانو والا مشر مقرر کړے وو. (۱۲) دا
 سرے دانيال، چا ته چې بادشاه بيلطشضر نوم ورکړو،
 بي شانه قابليت او پوهه لري، او هغه د خوبونو په تعبير، د
 مشکلو د ونيو په حل کولو او د راز په خبرو څرگندولو کبني
 تکړه او ماهر دے. نو دانيال راوغواړه، هغه به درته ووائی
 چې د دې ليکلو مطلب څه دے.

د حضرت دانيال د هغه ليکلو وضاحت کول

(۱۳) نو بيا دانيال د بادشاه حضور ته راوستلے شو، او
 بادشاه هغه ته ووييل، "ته هغه دانيال يې څه، څوک چې زما
 پلار نبوکدنصر بادشاه د يهوداه د جلاوطنو سره د يهوداه نه
 دلته راوستے وو؟" (۱۴) ما اورپدلی دی چې په تا کبني د
 خدايانو علم دے، او ستا عقل، پوهه او خاص حکمت پېر
 لوی دے. (۱۵) زما په وړاندې هوبنياران او جادوگران
 راوستلے شوی وؤ چې دا ليکلے شوی الفاظ ولولی او ما ته
 يې مطلب بيان کړی، خو هغوی د دې مطلب بيان نه کړے
 شو. (۱۶) خو اوس ما دا اورپدلی دی چې ته تعبير ورکولے
 شي او مشکلي مسئلې حل کولے شي. که ته دا ليکل
 لوستلے شي او ما ته د دې مطلب بيانولے شي، نو ستا د
 عزت دپاره به تا ته کاسنی شاهي چوغه درواغوستلے شي او
 ستا په غاړه کبني به د سرو زرو هار واچولے شي، او په
 بادشاهي کبني به درته درېم لوی مقام درکړے شي. (۱۷) نو

دانیال بادشاه ته جواب ورکړو، ”قربان تحفې دې بل چا له ورکړه او یا یې ځان سره کړه. خو بیا به هم زه دا لیکل بادشاه ته ولولم او هغه ته به یې مطلب بیان کړم. (۱۸) اے بادشاه سلامت، خدای تعالی ستا پلار نبوکدنصر ته بادشاهت، لویوالی، جلال او شان و شوکت ورکړی ؤو. (۱۹) هغه، هغه له پېر اوچت مقام ورکړی وو نو په دې وجه د ټولو خلقو د ټولو قومونو، او ټولو ژبو خلق د هغه په وړاندې د یرې نه رېږدېدل. څوک به چې هغه مړ کول غوښتل نو مړ به یې کړو، څوک به یې چې ژوندی پرېښودل غوښتل نو هغه به یې ژوندی پرېښودو، او چا ته به یې چې ترقی ورکول غوښتل نو هغه له به یې ترقی ورکړه، او څوک به یې چې عاجز کول غوښتل هغه به یې عاجز کړو. (۲۰) خو کله چې د هغه زړه مغروره شو، او کبر یې اختیار کړو، نو هغه د خپلې بادشاهۍ تخت نه کوز کړی شو او هغه د خپل عزت نه محروم کړی شو. (۲۱) هغه د بنیادمو د مینځ نه وشړلې شو او هغه ته د ځناورو عقل ورکړی شو، او هغه د ځنگلی خړو سره اوسېدو. هغه لکه د څاروی په شان گیاه وخوره، او د هغه بدن د آسمان په پرځه باندې تر شو، ترڅو چې هغه دا وپېژندل چې خدای تعالی د بنیادمو په بادشاهت باندې اختیار لری او هغه چا له یې ورکوی چې چا له یې زړه غواړی. (۲۲) خو تا د هغه زویه بیلشضره، خپل ځان د هغه په وړاندې عاجز نه کړی شو، باوجود د دې چې ته په دې هر څه باندې خبر وې. (۲۳) بلکې، تا خپل ځان د آسمانی مالک په خلاف راپورته کړو. د هغه د کور جامونه او پیالی ستا په وړاندې راوړلې شوی دی. تا او ستا آفسرانو، ستا بنځو، او ستا وینځو په هغې کښې مے وڅښل. تا د سرو زرو او سپینو

زرو، د زېږو، د اوسپنې، لرگي او د کاپو نه د جوړو شوو
 معبودانو ثناء صفت وکړو، څوک چې نه ليدلې شي او نه
 اورېدلې شي او نه پوهېږي. خو تا د هغه مالک خدای عزت
 ونه کړو د چا په لاس کبني چې ستا ژوند او ستا ټولې لارې
 دي. (۲۴) نو په دې وجه خدای پاک لاس راولېږلو کوم چې دا
 پېغام وليکلو. (۲۵) دا هغه پېغام دې کوم چې ليکلې شوې
 وو، منې، منې ثقيل، فرسين. (۲۶) د دې الفاظو مطلب دا
 دې. منې، د دې مطلب دې شمېر، خدای پاک ستا د
 بادشاهي ورځې شمېرلې دي او هغه يې ختمې کړې دي. (۲۷)
 ثقيل، مطلب دې وزن، ته په تله باندې وتلې شوې او په
 وزن ډېر سپک وختلې. (۲۸) د فرسين، معنی دا ده چې
 تقسيم، ستا بادشاهي تقسيم شوې ده او هغه ميديانو او
 فارسيانو ته ورکړې شوې ده. (۲۹) نو بيا د بيلشضر په
 حکم، دانيال ته کاسنی رنگ چوغه ورواغوستلې شوه، د
 هغه په غاړه کبني يې د سرو زرو هار ورواچولو، او په
 بادشاهي کبني هغه د درېم اوچت مقام په توگه اعلان کړې
 شو. (۳۰) نو په هم هغه شپه بيلشضر د بابل بادشاه ووژلې
 شو، (۳۱) داريوس ميدي چې د دوو شپيتو کالو وو نو
 بادشاهي يې ونيوله.

حضرت دانيال د زمرو په غار کبني اچول

۶ (۱) داريوس دا فېصله وکړه چې ټوله بادشاهي په يو سل
 او شل صوبو باندې تقسيم کړي، او هغه لوی افسران مقرر
 کړل چې په هر صوبه حکمراني وکړي. (۲) بادشاه دانيال

او دوه نور کسان په دې آفسرانو سر پرست مقرر کړل چې په
 آفسرانو او د بادشاه په گټو باندې نظر وساتي. (۳) دانيال زر
 دا ثابته کړه چې هغه د نورو وزيرانو او لوی آفسرانو نه پېر
 قابل دے. نو بيا ځکه بادشاه دا فېصله وکړه چې هغه په ټوله
 بادشاهي باندې حاکم مقرر کړي. (۴) نو په دې وجه نور
 وزيران او لوی آفسران په دې لټون کښې شو چې د هغه په
 حکومتي انتظام کښې څه داسې غلطی پېدا کړي. خو هغوی
 څه داسې هيڅ څيز د هغه خلاف پېدا نه کړلو چې هغه پرې
 ملامته کړي، ځکه چې هغه پېر ايماندار وو او هيڅ قسم
 غلطی او بې ايمانی يې نه کوله. (۵) آخر هغه کسانو دا ووييل
 چې، ”دې طريقې سره به مونږ په دانيال هيڅ قسمه الزام ونه
 لگولې شو. خو يوه خبر ده چې د الزام باعث جوړېدې شي
 يعنې د هغه د خدای پاک د شريعت په حقله.“ (۶) نو بيا
 وزيران او لوی آفسران په يو ځای بادشاه له ورغلل او ورته
 يې ووييل چې، ”داریوس بادشاه دې د تل دپاره ژوندې وي.
 (۷) مونږ د ټول ملک شاهي وزيران، آفسران، مشيران،
 مشران او حاکمان په دې راضي شوی یو چې بادشاه دې يو
 فرمان جاری کړي او په سختی سره دې په هغې عمل وکړي
 شی چې په راتلونکو دېرشو ورځو کښې هر څوک چې هم ستا
 نه بغېر د بل معبود يا انسان عبادت وکړي، نو هغه دې د
 زمرو په غار کښې واچولې شي. (۸) نو اوس، اے بادشاه
 سلامت، دا حکم جاری کړه او مهر پرې ولگوه چې څوک هم
 دا بدل نه کړي شي، لکه د ميديانو او فارسيانو د قانون په
 مطابق چې نه منسوخ کېدونکې دے.“ (۹) نو بيا داریوس
 بادشاه په ليکل شوې فرمان دستخط وکړو. (۱۰) خو کله
 چې دانيال په دې خبر شو چې دا فرمان جاری شوې دے،

نو هغه په خپل کور کبني بره کوټي ته لاړو چې کړکي يې د
 يروشلم طرف ته کولاو وې. نو هره ورځ به يې درې ځله
 سجده او دُعا کوله، او د خپل خدائ پاک شکر به يې ادا
 کولو، لکه څنگه چې هغه وړاندې کول. (۱۱) نو بيا دا کسان
 په يو ځای لاړل او دانيال يې وليدلو چې دُعا يې کوله او د
 خپل خدائ پاک نه يې مدد غوښتلو. (۱۲) نو بيا هغوی بادشاه
 له لاړل او هغه ته يې د هغه شاهي حکم په حقله ياداښت
 ورکړو، ”آيا تاسو دا حکم نه وؤو جاري کړي چې په راتلونکو
 دېرشو ورځو کبني هر چا هم بغېر ستا نه اې بادشاه
 سلامت، د بل معبود او يا انسان عبادت وکړو او يا دُعا يې
 ترينه وغوښتله هغه به د زمرو په غار کبني واچولې شي؟“
 بادشاه ورته جواب ورکړو چې، ”آو، بلکل دا حکم د ميديانو
 او فارسيانو د قانون په مطابق دې کوم چې نه شي
 بدلېدلې.“ (۱۳) بيا هغوی بادشاه ته ووييل چې، ”دانيال څوک
 چې يو د يهوداه د جلاوطنو کسانو نه دې، هغه نه ستا پرواه
 ساتي، اې بادشاه سلامت او نه ستا حکم ته څه توجه
 ورکوي. هغه اوس هم په ورځ کبني درې ځله د خپل خدائ
 پاک نه دُعا غواړي.“ (۱۴) نو کله چې بادشاه دا خبره
 واورېده، نو هغه ډېر زيات خفه شو. هغه دا اراده وکړه چې
 دانيال بچ کړي او هغه ټوله ورځ تر نمر پرېوتو پورې د داسې
 لارې چارې پېدا کولو کوشش وکړو چې دانيال بچ کړي. (۱۵)
 نو بيا هغه کسان په ډله بادشاه له ورغلل او هغه ته يې ووييل،
 ”بادشاه سلامت، دا خبره ياد ساته چې، د ميديانو او
 فارسيانو د قانون په مطابق کوم يو قانون او فرمان چې
 بادشاه جاري کړي نو هغه بدلېدلې نه شي.“ (۱۶) نو بيا
 بادشاه حکم وکړو، او هغوی دانيال راوستلو او هغه يې د

زمر و په غار کښې وروغورزولو. بادشاه دانيال ته ووييل چې،

”ستا خدای پاک د کوم چې تۀ په وفاداري خدمت کوې، هغه

دې تا له خلاصون درکړي.“ (۱۷) يو گټ راوړلې شو او د

غار په خوله کېښودې شو، او بادشاه پرې خپل مهر او د

خپلو حاکمانو مهرونه يې پرې ولگول، د دې دپاره چې څوک

دانيال بچ نه کړي. (۱۸) نو بيا بادشاه خپل شاهي محل ته

واپس شو او هغه شپه يې بې د خوراکه او د هر قسمه عېش

عشرت نه بغير تيره کړه. او هغه ټوله شپه وپښ وو او خوب

نه ورتلو. (۱۹) خو په توره خړه بادشاه پاڅېدو او د زمر و غار

ته په تېزۍ سره ورغلو. (۲۰) نو کله چې هغه غار ته نژدې

ورورسېدو، نو هغه دانيال ته په غمژن آواز سره آواز ورکړو،

”اے دانياله، د ژوندی خدای خدمت کوونکيه، ولي ستا

خدای پاک د چا چې تۀ په وفاداري سره عبادت کوې، هغه

دا وکړې شو چې تا د زمر و نه بچ کړي؟“ (۲۱) دانيال ورله

جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، تۀ دې د تل دپاره ژوندی

اوسې. (۲۲) زما خدای پاک خپله فرېسته راوېرله او هغې د

زمر و خولې بندې کړې. هغوی ما ته هيڅ قسمه نقصان نه

دې رارسولې، ځکه چې زۀ هغه ته بې گناه ثابت شوم.

بادشاه سلامت، نه ما ستا خلاف څۀ جرم کړې دې.“ (۲۳)

بادشاه په دې بې حده خوشحاله شو او حکم يې وکړو چې

دانيال د غار نه راوباسي. او کله چې يې دانيال رابهر کړو، نو

په هغه يو زخم هم نه وو، ځکه چې د هغه په خپل خدای پاک

باور وو. (۲۴) بيا د بادشاه په حکم، هغه سپري راوستلې شول

چا چې په دانيال د بد نيت نه الزام لگولې وو او د زمر و په

غار کښې يې د ښځو او بچو سره وروغورزول. د غار بېخ ته

د رسېدو نه وړاندې زمر و په هغوی حمله وکړه او هډوکي يې

ورله ټوټه ټوټه کړل. (۲۵) نو بیا په ټول ملک کښې داریوس بادشاه ټولو خلقو، قومونو، او د دنیا د هرې ژبې ویونکو ته دا ولیکل، ”په تاسو دې سلامتیا او برکت وی. (۲۶) زه د خپلې بادشاهۍ په هر خائ کښې خلقو ته دا فرمان جاری کوم چې تاسو ټول د دانیال د خدائ نه یرېږئ او د هغه عزت کوئ. ځکه چې هغه ژوندی خدائ پاک دی، او همپشه پاتې کېدونکې دی، د هغه بادشاهۍ به هیڅکله نه تباه کېږي، او د هغه بادشاهۍ به کله هم نه ختمیږي. (۲۷) هغه بچ کونکې او ساتونکې دی، هغه په آسمان او زمکه کښې نښې او عجائب څرگندوی. هغه دانیال د زموږ د پنجو نه بچ کړو.“ (۲۸) نو دانیال د داریوس بادشاه په حکومت کښې او د فارس د بادشاه خورس په حکومت کښې پېر مخکښې شو.

د حضرت دانیال رویا د څلورو ځناورو په حقله

۷ (۱) د بابل د بادشاه بیلشضر د بادشاهۍ په اول کال، دانیال چې کله په خپل کت کښې پروت وو نو هغه خوب ولیدو او په خوب کښې د هغه په خیالونو کښې یوه رویا راغله. هغه هغه څه ولیکل کوم چې هغه په خوب کښې ولیدل. (۲) دانیال وفرمائیل چې، ”په هغه شپه ما په رویا کښې ولیدل چې هلته زما په وړاندې د آسمان هواگانې د څلورو خواو نه د سمندر په مخ په تېزه لگېدلې. (۳) نو څلور غټ ځناور، چې د یو بل نه مختلف ؤو، د سمندر نه بهر راووتل. (۴) اولنې د زمري په شان وو، او د باز غوندې وزرې یې وې. ما تر هغې پورې ورته کتل ترڅو چې یې وزرې

پرې کړې شوې او ودرولې شو او بيا دا لکه د انسان په شان په زمکه په دوو پښو ودرېدلو، او انساني سوچ ورته ورکړې شو. (۵) نو بيا زما په وړاندې ما دوهم ځناور وليدو، کوم چې د مېلو په شان ښکارېدو. دا په خپل يو طرف باندې اوچت کړې شو، او دۀ درې پښتۍ په خپله خولۀ کښې د غابونو په مينځ کښې نيولې وې. هغه ته وئيل کېدۀ، پاڅه او په غوښو ځان مور کړه. (۶) د دې نه وروستو، ما يو بل ځناور وليدو، هغه لکه د پړانگ په شان وو. او د دۀ په شا لکه د مارغۀ په شان څلور وزرې وې. د دې ځناور څلور سرونه ؤو، او دۀ ته يې د حکومت کولو اختيار ورکړې وو. (۷) د دې نه وروستو د شپې ما په خپله رويا کښې څلورم ځناور وليدو چې خطرناک او يروونکې او ډېر طاقتور وو. د اوسپنې غټ غابونه يې ؤو او خپل ښکار به يې په هغې ريچې ريچې کړو او تير به يې کړو او څۀ به چې ترې نه پاتې شو نو هغه به يې د خپلو پښو لاندې کړو. هغه د نورو ټولو ځناورو نه کوم چې مخکښې ؤو مختلف وو، او د هغۀ لس ښکرونه ؤو. (۸) کله چې ما د هغۀ د ښکرونو په حقله سوچ کولو، نو هلته زما د وړاندې يو بل ورکوټې ښکر د هغوي په مينځ کښې ښکاره شو، او درې وپرومبي ښکرونه د هغۀ په وړاندې راوويستلې شول. د هغه ښکر لکه د انسان د سترگو په شان سترگې وې او په خولۀ باندې يې په بې پرواهۍ سره لافې کولې.

د هغه ذات رويا چې همېشه ژوندۍ دۍ

(۹) کله چې ما ورته کتل نو تختونه په خپل ځای باندې

ولگولے شو، او ازلی ذات په خپل تخت کښېناستو. د هغه جامې لکه د واورې په شان سپینې وې، او د هغه د سر وېښته لکه د سپینې وړې په شان وو. او هغه د اور په تخت باندې کښېناستو او د پایو نه یې د اور شغلي ختلې. (۱۰) او د هغه د حضور نه د اور درياب راوتلو او د هغه په وړاندې روان وو. په زرگونو زرگونو د هغه خدمت له راغلل، او په لکونو هستیاني د هغه په وړاندې ودرېدلې. بیا د عدالت دپاره دربار کولو شو، او کتابونه کولو کړې شول. (۱۱) ورته مې هم هغه شان کتل ځکه چې هغه ورکوټې ښکر د کبر نه پکې خبرې کولې. تر هغې پورې مې ورته کتل چې هغه څلورم ځناور مې کړې شو او د ده لاش تباہ او بل شوی اور ته وغورزولې شو. (۱۲) د هغه نورو درېو وارو ځناورو نه قدرت واخستلې شو، خو هغوی ته د لږ وخت دپاره د ژوندی پاتې کېدلو اجازت ملاو شو. (۱۳) نو په هم هغه شپه کښې ما په خپله رويا کښې ولیدل، چې هلته زما په وړاندې یو کس لکه د ابن آدم په شان وو، چې د آسمان د ورځو سره راروان وو. او هغه ازلی ذات ته ورورسېدو او د هغه حضور ته حاضر کړې شو. (۱۴) هغه ته اختیار، جلال او شاهي طاقت ورکړې شو، د ټولو قومونو، ذاتونو او ژبو خلقو د هغه عبادت وکړو. د هغه بادشاهی ابدی او نه ختمېدونکې ده، د هغه بادشاهی به هیڅ کله تباہ نه شی.

د دانیال د خوب تعبیر

(۱۵) زه دانیال، د هغه هر څه په حقله پرېشانه وم څه چې ما لیدلی وو، او زما رويا زه ویرولم. (۱۶) نو بیا زه هغه ولاړو

کسانو ته چې هلته تخت سره نزدې ؤو يو له ورغلم او تپوس مې ترې نه وکړو چې د دې هر څه مطلب څه دے. نو هغه ما ته د دې تعبير څه داسې وکړو، (۱۷) دا څلور ځناور څلور بادشاهي دی چې د زمکې نه به راوچتې شي. (۱۸) خو په آخر کبني به د خدای تعالیٰ مقدسو خلقو ته بادشاهي ملاو شي، او هغوی به په هغې باندې تر ابده پورې بادشاهي کوي. (۱۹) نو بيا ما غوښتل چې د څلورم ځناور په حقله صحيح مطلب باندې ځان پوهه کړم، کوم چې د نورو ټولو نه مختلف او يروونکے وو. او غاښونه يې د اوسپنې او د پښو پنچې يې د زېرو وې، هغه ځناور چې خپل ښکارونه يې ريچې ريچې کړل او تير يې کړل او څه چې ترې نه پاتې شول هغه يې د پښو لاندې کړل. (۲۰) ما هم غوښتل چې د هغه په سر د هغه لسو ښکرونو په حقله معلومات حاصل کړم، د هغه بل ښکر په حقله کوم چې راوختلو، د کوم د راختلو نه مخکښې چې هغه درې وغورزېدل، هغه ښکر چې د نورو نه بيا غټ ښکارېدو او چې سترگې يې د انسان په شان وې، او د دې خولې د کبر خبرې کولې. (۲۱) کله چې ما دا هر څه کتل، نو دې ښکر د مقدسينو خلاف جنگ وکړو او هغوی ته يې شکست ورکولو، (۲۲) ترڅو چې هغه ازلي ذات راغلو او د خدای تعالیٰ د مقدسينو په حق کښې يې د عدالت اعلان وکړو. او بيا هغه وخت راغلو چې هغوی ته بادشاهي ملاو شوه. (۲۳) نو بيا هغه ما ته ووييل چې، دا څلورم ځناور هغه د دنيا څلورمه بادشاهي ده کومه چې به په زمکه رابښکاره شي. دا به د نورو ټولو بادشاهتونو نه مختلفه وي او دا به ټوله زمکه تيره کړي، او د پښو لاندې او ريچې ريچې به يې کړي. (۲۴) هغه لس ښکرونه لس بادشاهان دی څوک چې به د دې بادشاهي نه

راشی. د دوی نه وروستو به یو بل بادشاه پیدا شی، هغه به د مخکښینو نه مختلف وی، هغه به درې بادشاهان ختم کړی. (۲۵) هغه به د خدای تعالیٰ خلاف خبرې کوی او د هغه په مقدسینو به ظلم وکړی، شریعت او د اخترونو مقرر وخت د بدلولو کوشش به وکړی. مقدسین به هغه ته د درې نیمو کالو دپاره حواله شی. (۲۶) خو بیا به د هغه خلاف عدالت شروع شی، او د هغه نه به حکومت واخستلې شی او هغه به هم په مکمل توګه تباہ شی. (۲۷) نو بیا به د آسمان لاندې د ټولو بادشاهتونو حکومت، طاقت او لوئی هغه ایماندارانو ته حواله شی چې د خدای تعالیٰ خلق دی. د هغه بادشاهی به ابدی وی، او ټول حکمرانان به د هغه عبادت او تابعداری وکړی. (۲۸) دا خبره دلته ختمه شوه. زه دانیال په خپلو خیالونو کښې پرېشانه وم او زما مخ د پیرې نه تک زېړ وو، خو دا خبره ما خپل ځان سره محفوظه وساتله.

د حضرت دانیال د ګډ او چپلی رویا

۸ (۱) د بیلشضر بادشاه د بادشاهی په درېم کال، ما دانیال بله رویا ولیده، د هغې رویا نه وروستو کومه چې ما مخکښې لیدلې وه. (۲) په رویا کښې ما خپل ځان د سوسه قلعه په خوا کښې د عیلام په صوبه کښې د اولائی نهر په غاړه ولاړ ولیدلو. (۳) ما وکتل چې هلته زما د وړاندې یو د دوو ښکرو والا ګډ د نهر په غاړه ولاړ وو، او ښکرونه یې اوږده وو. او یو ښکر یې د بل نه اوږد وو خو دا وروستو لوی شوې وو. (۴) نو ما ولیدل چې هغه ګډ د مغرب او شمال او جنوب طرف ته یې ښکرونه وهل. او یو ځناور هم د هغه مقابله نه شوه

کولے، او هیچا څوک هم د هغه د زور نه خلاصولے نه شو.

څه چې پی زړه غوښتل هغه پی کول، هغه پېر طاقتور شو.

٥ کله چې ما د دې په حقله سوچ کولو، نو ناڅاپه یو

چېلے چې د سترگو په مینځ کښې پی مضبوط ښکر وو د

مشرق طرف نه راغلو، هغه زمکې سره د لگېدو نه بغير د

٦ ټولې دنیا نه راواوړېدو. هغه د هغه دوو ښکرو والا گډ له

کوم چې ما د نهر په غاړه لیدلے وو په تېزه او غصه ورغلو.

٧ ما هغه ولیدو چې په هغه گډ پی په پیرې غصې سره

حمله وکړه، هغه گډ پی لاندې راوغورزولو او د هغه دواړه

ښکرونه پی ټوټه ټوټه کړل. د هغه په نسبت هغه پېر کمزورے

٨ وو چې د هغه مقابله پی کړے وے، چېلی هغه لاندې په زمکه

راوغورزولو او د پښو لاندې پی کړو، او چا هم هغه گډ د هغه

د زور نه بچ کولے نه شو. ٩ چېلے پېر زورور شو، خود

خپل طاقت آخری حد ته په رسېدلو باندې د هغه لوی ښکر

١٠ مات شو، او د دې په ځای څلور اوچت ښکرونه راوختل چې

١١ مخ پی د زمکې څلورو خواو ته وو. په هغې کښې د یو

ښکر نه بل راووتلو، چې په شروع کښې ورکوټے وو خو هغه

د جنوب او مشرق طرف ته او د اسرائیل د ښائسته ملک

١٢ طرف ته اوږد او طاقتور شو. دا دومره غټ شو چې

آسمانی لښکرو ته ورسېدو، او هغه څه آسمانی لښکر او

١٣ ستوری لاندې راوغورزول او د پښو لاندې پی کړل. هغه

١٤ خپل ځان د آسمانی لښکرو د شهزاده په شان دومره اوچت

وگڼلو، او هغه ته د روزانه قربانی پېش کول پی ختم کړل او د

١٥ مالک خدای کور پی پلټ کړو. ځکه د سرکشی په

وجه، آسمانی لښکرې او روزمره قربانی د ښکر قدرت ته

١٦ ورکړے شو. او هغه د هر کار په کولو کښې کامیاب شو او

حقيقت زمڪي ته وغورزولے شو. (۱۳) نو بيا ما واوربدل چي
يوې مقدسي فرستي خبري کولي او بلي مقدسي فرستي ورته
وفرمائيل چي، ”دا کارونه به ترخو پوري جاري وي کوم چي
په روي کبني وليدلے شو؟ ترخو پوري به دا گناه د روزمره
قرباني په بدله کبني کيري؟ ترخو پوري به آسماني لسکري او
د مالک خدائ کور د پښو لاندې کيري؟“ (۱۴) بيا فرستي ما
ته وفرمائيل، ”دا به تر دوه زره او درې سوه ماشامونو او
سحرونو پوري وخت واخلی، او د هغي نه وروستو به د
مالک خدائ کور دوباره مقدس کړے شي.“

حضرت جبرائيل د حضرت دانيال د روياء تعبيرول

(۱۵) کله چي ما دانيال دا روياء کتله او په دې د پوهېدلو
کوشش مي کولو، نو زما په وړاندې څوک ودرېدو چي لکه د
انسان غوندي ښکارېدو. (۱۶) او ما د اولائي نهر د غاړې نه د
يو سړي آواز واورېدو چي وې فرمائيل، ”اے جبرائيل، دې
سړي ته د دې روياء مطلب ووايه.“ (۱۷) کله چي هغه ما ته
نزدې راغلو چرته چي زه ولاړ وم، نو زه وويرېدلې او پرمخي
په زمکه پرېوتلم. هغه ما ته وفرمائيل، ”اے بني آدمه، په دې
پوهه شه چي د دې روياء تعلق د آخري زمانې سره دے.“ (۱۸)
کله چي هغه ما ته خبري کولي، زه بي هوشه وم، په زمکه
پرمخي پروت وم. بيا هغه زه ونيولم او په خپلو پښو يې
وږولم. (۱۹) بيا هغه ما ته وفرمائيل، ”زه د دې دپاره راغلم
چي تا ته ووايم چي وروستو د غضب په وخت کبني به څه
وشي، ځکه چي د دې روياء تعلق د آخري زمانې سره دے.
(۲۰) کوم د دوو ښکرو گډ چي تا وليدو دا د مادي او فارس د

بادشاهانو نمائندگی کوی. (۲۱) دا وېښتو والا چېلے د یونان بادشاه دے، او هغه د سترگو په مینځ کښې لوی بڼکر اولنې بادشاه دے. (۲۲) هغه څلور بڼکرونه کوم چې د هغه یو مات شوی بڼکر په ځای راوتلو د دې مطلب دا دے چې د اول بادشاهی نه به څلور نورې بادشاهی جوړې شی خو یو به هم دومره زور طاقت نه لری. (۲۳) د دوی د بادشاهی په آخری ورځو کښې کله چې د دې سرکشی او بدکاری آخری حد ته ورسیدی، نو یو ظالم او ماهر مکار بادشاه به راوچت شی. (۲۴) هغه به پېر طاقتور شی، خو دا به د ده خپل طاقت نه وی. هغه به د حېرانونکی تباھی سبب شی او څه چې هغه کوی په هغې کښې به کامیاب شی. هغه به زورور خلق او د ایماندارانو قوم تباہ کړی. (۲۵) د دوکې په سبب به هغه کامیاب شی، او هغه به خپل ځان اوچت وگڼی. کله چې هغوی ځان محفوظ وگڼی، هغه به ناگهانه پېر خلق تباہ کړی او د شهزادگانو د شهزاده خلاف به راپاڅی. خو بیا به هغه تباہ شی، خو دا نه چې د انسان په طاقت. (۲۶) د ماشامونو او سحرونو د قربانیانو کومه رویا چې تا ته ښودلے شوې ده هغه حقیقی ده، خو دا رویا پټه وساته، ځکه چې دا د پېر لړې مستقبل په حقله ده. (۲۷) زه دانیال، پیرې ورځې خفه او بیمار وم. بیا زه پاڅېدم او د بادشاه کارونو له واپس لارم. زه د دې رویا په وجه خفه وم، دا د پوهې نه بهر وه.

د خپلو خلقو دپاره د حضرت دانیال دُعا

۹ (۱) د مادی د اخسویرس د زوی داریوس د بادشاهی په اول کال څوک چې د بابلیانو بادشاه جوړ شو، (۲) د هغه د

بادشاهی په اول کال، زه دانیال د مقدسو صحیفو نه پوهه شوم، د مالک خدای د هغه کلام په مطابق چې هغه یرمیاہ نبی له ورکړې وو، چې یروشلم به د اويا کاله پورې وران وی. (۳) نو بیا زه مالک خدای ته راوگرځېدم او هغه ته مې مینت زاری وکړه او روژه مې ونيوله، او ما د پات جامې واغوستلې او په خپل ځان مې ایره ونوستله. (۴) ما خپل مالک خدای نه دُعا وغوښتله او اقرار مې وکړو، ”اے مالک، ته لوی او حېرانوکه خدای یې، څوک چې د خپلې مینې وعده د هغوئ سره قائمه ساتی څوک چې تا سره مینه کوی او ستا حکمونه منی، (۵) مونږ گناه کړې ده او غلط کارونه مو کړی دی. مونږ بدعملی کړې ده او سرکشی مو کړې ده، مونږ ستا د احکاماتو او شریعت نه مخ اړولې دے. (۶) مونږ ستا خدمت کوونکو پېغمبرانو ته غوږ ونه نیولو، چا چې ستا په نوم زمونږ بادشاهانو، زمونږ شهزادگانو او پلار نیکونو، او زمونږ د ملک ټولو خلقو ته خبرې وکړې. (۷) مالک، ته صادق یې، خونن ورځ مونږ د یهوداه او یروشلم او د ټول بنی اسرائیل خلق، نزدې او لرې شرمنده یو، په هغه ټولو ملکونو کښې چرته چې تا مونږ د خپلو غداری په وجه خواره کړی یو. (۸) اے مالک خدایه، مونږ او زمونږ بادشاهان، زمونږ شهزادگان او زمونږ پلار نیکونه په شرمونو شرمنده یو ځکه چې مونږ ستا خلاف گناه کړې ده. (۹) خو مالک خدای زمونږ خدای پاک مهربانه او بخشونکې دے، اگر چې مونږ د هغه خلاف بغاوت کړې دے، (۱۰) مونږ د خپل مالک خدای تابعداری نه ده کړې او د هغه هغه حکمونه مو نه دی منلی کوم چې هغه مونږ ته د خپل خدمت کوونکو پېغمبرانو په ذریعه راکړل. (۱۱) ټولو بنی اسرائیلو ستا د

شريعت خلاف ورزي ڪرڻي ده، مخ پي ترڻي نه اڀولائي دئي او
 ستا د منلو نه پي انڪار ڪرڻي دئي. نو په دڻي وجه هغه لعنتونه
 او قسم خوڙائي شوي افتونه چڻي د خدائي پاڪ د خدمت
 ڪوونڪي موسيٰ په شريعت ڪنڀي ليڪلي شوي دي په مونڙ
 نازل شول، ڪڪه چڻي مونڙ ستا خلاف گناه ڪرڻي ده. (۱۲) تا
 په مونڙ د افت راوستلو په ذريعه ڏهه چڻي دڻي زمونڙ د
 بادشاهانو په خلاف فرمائيلى ۽ هغه دڻي پوره ڪرل. د آسمان
 د لاندڻي هيڻڪله هم داسي افتونه نه دي راغلي لڪه ڏنگه چڻي
 په يروشلم راغلل. (۱۳) ڏنگه چڻي د موسيٰ په شريعت ڪنڀي
 ليڪلي شوي دي، هغه ٽول افتونه په مونڙ نازل شوي دي، بيا
 اوس هم مونڙ د خپل مالڪ خدائي د رضا حاصلولو دپاره د
 خپلو گناهونو نه اوڀرڀلي نه ۽ يو او نه مو ستا په حقيقت غور
 ڪرڻي دئي. (۱۴) نو مالڪ خدائي هم په مونڙ د افت راوستلو
 ڏهه پرواه وٺه ڪرڻي، ڪڪه چڻي زمونڙ مالڪ خدائي په خپلو ٽولو
 ڪارونو ڪنڀي صادق دئي، خو بيا هم مونڙ د هغه تابعداري
 وٺه ڪرڻي. (۱۵) اوس اڻي مالڪه زمونڙ خدائي، تا چا چڻي خپل
 خلق د مصر نه په خپل زورور لاس راوويستل او خپل نوم له
 دڻي عزت او جلال ورڪرو چڻي تر نه قائم دئي، د دڻي باوجود
 هم مونڙ گناه وڪرڻي، مونڙ بدڪارونه وڪرل. (۱۶) اڻي مالڪه، په
 خپلو ڪارونو ڪنڀي ته صادق پي، نو په دڻي وجه ته خپله
 سخته غصه او غضب د خپل ڀنار يروشلم، ستا مقدس غر
 نه لرڻي ڪرڻي. زمونڙ گناهونو او زمونڙ د پلار نيڪونو گناهونو
 يروشلم او ستا خلق د گهرچاپره قومونو د خدا ڪرل. (۱۷)
 نو اوس اڻي مالڪه خدائي، د خپل خدمت ڪوونڪي زما دعا او
 زاري ته غور ونيسه. اڻي مالڪه خدائي د خپل نوم په خاطر
 خپل تباه شوي پاڪ ڪور ته د رحم په نظر وگوره. (۱۸) اڻي

خُدايه، غورِ ونيسه او واوره، خپلې سترگې کولو او هغه کنډر شوي ښار وگوره چې ستا په نوم پورې تړلې شوي دي. مونږ تا ته سوال زاری د دې دپاره نه کولو چې مونږ صادقان یو، خو ځکه چې ته ډېر مهربانه یې. (۱۹) اے مالک واوره، اے خُدايه مونږ معاف کړه. اے مالک زمونږ واوره او عمل پرې وکړه. اے زما خُدايه د خپل ځان د خاطرې دې مه ایسارېږه، ځکه چې ستا ښار او ستا قوم ستا په نوم پورې تړلې شوي دي.

د حضرت جبرائیل پېغام د مسح کړې شوی په حقله

(۲۰) نو چې کله ما خبرې او دُعا کوله او د خپلې گناه او زما د قوم د بنی اسرائیلو د گناه اقرار مې کولو او خپل مالک خُدای ته مې د هغه د مقدس غر دپاره زاری کوله، (۲۱) ما لا دُعا کوله چې جبرائیل، هغه سرې چې ما مخکښې په رویا کښې لیدلې وو ما له په تېزۍ سره راغلو، د ما ښام د قربانۍ وخت وو. (۲۲) هغه زه پوهه کړم او ما ته یې وفرمائیل، ”اے دانیال، زه اوس راغلم چې تا له پوهه او حکمت درکړم. (۲۳) څنگه چې تا دُعا شروع کړه نو هغې ته جواب ورکړې شو، زه د هغې وئیلو دپاره تا له راغلم ځکه چې ته ډېر قدرمند یې. په دې وجه دې پېغام ته په خیال سره غور شه او په رویا ځان پوهه کړه. (۲۴) اویا وارې اووه کاله ستا قوم او ستا مقدس ښار دپاره مقرر شوی دی چې په کښې خپله سرکشی ختمه کړئ، او گناه بنده کړئ، د بد عملۍ کفارې ورکړئ، نه ختمېدونکې صداقت قائم کړئ، د پېغمبري رویا او پېشگوښي

تصديق وڪړئ او چې د ټولو نه مقدس ځائ مسح كړئ. (٢٥)

په دې غور وڪړئ او ځان پرې پوهه كړئ. دوه شپېته وارې اووه كاله به تير شي د كوم وخت نه چې د يروشلېم د بيا جوړولو حكم وركړې شوي دې ترڅو چې مالِك خدائ مسح كړې شوي بادشاه راشي. يروشلېم به سره د كوڅو او حفاظتي خندقونو جوړ كړې شي، خو كه څه هم چې په يروونكي وخت كېنې وي. (٢٦) د دې دوه شپېته وارې اووه كاله نه وروستو به مسح كړې شوي كس قتل كړې شي او هغه سره به څه نه وي. نو په هغه وخت كېنې به بيا بل حكمران راوچت شي د چا لېسكړې به چې دا ښار او د خدائ كور تباه كړي. د دې خاتمه به لکه د سېلاب راشي، او د جنگ او د هغې بدبختي به د آخر پورې جاري وي، او د هغې تباهي حكم جاري شوي دې. (٢٧) هغه حكمران به د اووه كالو دپاره د ډېرو خلقو سره لوظ وکړي او د دې وخت په نيمه كېنې به هغه قرباني او نذرانې ختمې كړي. او د مالِك خدائ د كور په اوچت ځائ به يو داسې ناپاڪه بُت كېردي چې تباهي به راولي. او تر هغې پورې به هلته وي ترڅو چې خدائ پاك هغه خپل انجام ته ورسوي كوم چې ورته هغه مقرر كړې دې.

د دجله سيند په غاړه د حضرت دانيال رويا

١٠ (١) د فارس د بادشاه خورس د بادشاهي په درېم كال ما دانيال ته چې راته بيلطشضر هم وئيل كېدو يوه رويا راكړې شوه. د دې پېغام حقيقت وو او دا د يو لوي جنگ په

حقله وه. د رويا په وسيله زه په دې پېغام پوهه شوم. (۲)

كله چې دا رويا ما وليده نو په هغه وخت كېنې ما دانيال د درې هفتو نه ماتم كولو. (۳) ما نه بڼه خوراك كړې وو، نه مې غوښه او نه مې مې خپلو شونډو ته نژدې كړې و، او ما د درېو هفتو د تېرېدو پورې د سر تېل هم استعمال كړې نه وو. (۴) د وپرومبې مياشتې په څليريشتمه ورځ، كله چې زه د دجله د لوى سيند په غاړه ولاړ وم، (۵) هر كله چې ما بره وكتل نو ځان ته مخامخ مې يو سرې وليدو چې د سپين كتان جامې يې اغوستې وې، او د ملا نه يې د سوچه سرو زرو ملا بند تړلې وو. (۶) د هغه بدن د ايكوامرين كانې په شان وو، د هغه مخ لكه د برېښنا په شان ځلېدو، د هغه سترگې لكه د مشعلونو په شان بلبډې، د هغه لاسونه او پښې لكه د زېرو په شان ځلېدل، او د هغه آواز لكه د لوى گڼې د شور په شان وو. (۷) صرف ما دانيال، دا رويا وليده، ما سره نورو سرو دا ونه لیده، خو بيا هم هغوى داسې وحشت واخستل چې وتبستېدل او ځانونه يې پټ كړل. (۸) نو زه يواځې پاتې شوم چې دا عظيمه رويا وگورم. په ما كېنې طاقت پاتې نه شو، زما رنگ د مړې په شان تك زېر شو او بېدمه شوم. (۹) نو بيا ما واورېدل چې هغه خبرې كولې، او څنگه چې ما هغه ته غوږ ونيولو، زه بې هوشه شوم، په زمكه پرمخې پرېوتلم. (۱۰) بيا يو لاس زه راونيولم او په خپل ځاى يې په لړزېدو سره په گوډو كړم. (۱۱) هغه وفرمائيل، ”اے دانياله، ته خدای پاک ته ډېر گران يې، كومې خبرې چې زه تا ته كوم هغې ته غوږ ونيسه، او پاڅه ودرېره، ځكه چې زه تا له رالېرلې شوې يم.“ او كله چې هغه ما ته دا وفرمائيل، نو زه په لړزېدو سره ودرېدل. (۱۲) بيا هغه خبره جارى وساتله،

”اے دانيالہ مہ یربرہہ. د وړومبۍ ورځې نه کله چې تا خپل سوچ دې ته تيار کړو چې پوهه حاصله کړې او د خدای پاک په وړاندې دې خپل ځان عاجز کړو، نو ستا دُعا قبوله شوه، او زه د هغې په جواب کښې راغله يم. (۱۳) خو د فارس سلطنت روحانی شهزاده تر یوویشتم ورځو پورې زما مخه ونيوله. بیا میکائیل چې د فرستو سردار دے، زما مدد کولو له راغلو ځکه چې زه د فارس بادشاه سره گېر شوم و. (۱۴) زه اوس راغله يم چې تاسو ته دا تشریح کړم چې په راتلونکي وخت کښې به ستا خلقو سره څه کيږي، ځکه چې د دې رويا تعلق د راتلونکي وخت سره دے.“ (۱۵) کله چې هغه ما ته دا خبرې کولې نو ما لاندې زمکې ته کتل او گونگا شوم و. (۱۶) نو بیا یو لکه د انسان په شان بنکارېدو هغه زما شونډې مسح کړې، او ما خپله خوله کولواو کړه او خبرې مې شروع کړې. ما هغه چا ته څوک چې زما په وړاندې ولاړ وو وئیل، ”مالکه، زه د دې رويا په وجه اندېښنو راگېر کړم يم او په ما کښې زور ختم شوم دے. (۱۷) زه ستا نوکر څنگه تا سره خبرې وکړم، اے زما مالکه؟ زما زور ختم شوم دے او ساه مې ځی راځی.“ (۱۸) نو هغه څوک چې د بنی آدم په شان بنکارېدو زه یې بیا مسح کړم او ما له یې طاقت راکړو. (۱۹) هغه وفرمائیل، ”اے خدای پاک ته، گران انسانه مہ یربرہہ. سلامت اوسه. اوس پایه شه، پایه شه.“ کله چې هغه ما سره خبرې وکړې، ما ته طاقت ملاو شو او ورته ومې وئیل، ”اے مالکه اوس خبره وکړه، ځکه چې تا ما له طاقت راکړم دے.“ (۲۰) نو بیا هغه وفرمائیل چې، ”تا ته پته ده چې زه ولې تا له راغله يم؟ زه به زر د فارس د شهزاده خلاف جنگ له واپس لاړ شم، او څنگه چې زه لاړ شم، د

یونان شهزاده به راشی، (۲۱) خو زه به اول تا ته هغه خه
 ووايم چي خه د حقيقت په کتاب کښي ليکله شوي دي. د
 دوي خلاف هيڅ څوک هم زما مدد نه کوي بغير د ميکائيل
 ستاسو د شهزاده نه.

۱۱ (۱) او د داريوس ميدي د بادشاهي په اول کال، زه
 ودرېدلم چي هغه مضبوط او تکړه کړم. (۲) نو بيا اوس، زه
 تاسو ته رښتيا وایم.

د قومونو په خپلو کښي جنگونه

په فارس کښي به نور دري بادشاهان راوچت شي، او بيا به
 څلورم بادشاه راشي، څوک چي به د هغوي ټولو نه زيات
 مالداره وي. هغه د خپل دولت په ذريعه طاقت حاصل کړي
 دے، نو هغه به هر څوک د يونان د حکومت په خلاف
 راوچت کړي. (۳) نو بيا به يو زورور بادشاه راشي او هغه به
 په لوي اختيار سره بادشاهي کوي او هر خه چي يې زړه
 غواړي هغه به وکړي. (۴) خو د هغه د ښکاره کېدو نه
 وروستو به د هغه بادشاهي ټوکړي ټوکړي شي، او دا به په
 څلورو حصو تقسيم شي. دا به د ده اولاد ته پاتي نه شي، او
 نه به بيا هغه داسي طاقتوره وي لکه څنگه چي اول وه، ځکه
 د ده بادشاهي به د بېخ نه ختمه شي او نورو ته به حواله
 کړي شي. (۵) د جنوب بادشاه به مضبوط شي، خو د هغه
 يو آفسر به د هغه نه زيات مضبوط شي او هغه به د هغه نه په
 زيات طاقت سره په خپلو خلقو حکومت کوي. (۶) څو کاله
 پس به د جنوب او د شمال بادشاه په خپلو کښي اتحاد جوړ

کړی. د جنوب د بادشاه لور به د شمال بادشاه ته د اتحاد جوړولو دپاره واده کړی شی، خو هغه به په خپل خاوند اثر رسوخ ونه ساتلې شی هغه او د هغې اثر رسوخ به ختم شی. نو هغه به بیا سره د خپل پلار او شاهي خدمت کوونکو ووژلې شی. (۷) نو بیا به د هغې د خاندان نه یو کس راوچت شی چې د هغې خائ و نیسی. او هغه به د شمال د بادشاه په فوج حمله وکړی او هغه قلعه گانو ته به ننوځی، هغه به د هغوی خلاف جنگ وکړی او کامیاب به شی. (۸) هغه به د هغوی معبودان، د هغوی د پیتلو بتان او د هغوی قیمتی د سپینو او سرو زرو سامان قبضه کړی او خان سره به یې مصر ته یوسی. او د څو کالو پورې به هغه د شمال په بادشاه حمله ونه کړی. (۹) بیا به د شمال بادشاه د جنوب د بادشاه په سلطنت حمله وکړی خو هغه به واپس شی او خپل ملک ته به لاړ شی. (۱۰) د هغه زامن به د جنگ دپاره تیار شی او یو لوی لښکر به جوړ کړی، دا به لکه د سېلاب غونډې وی او جنگ به د هغه قلعه گانو ته ورورسوی. (۱۱) بیا به د جنوب بادشاه په غصه کښې راوځی او د شمال د بادشاه په خلاف به جنگ وکړی، څوک چې به لوی لښکر تیار کړی خو هغوی به هم شکست وخوری. (۱۲) کله چې فوج تباہ شی نو د جنوب بادشاه کښې به غرور راشی او هغه به په زرگونو خلق مړه کړی، خو هغه به د پېر وخت پورې کامیاب نه شی. (۱۳) ځکه چې د شمال بادشاه به بل لښکر راغونډ کړی، د ورومبی لښکر نه به غټ وی، او یو څو کاله پس به هغه د یو لوی لښکر سره په هر قسمه وسلو سمبال راشی. (۱۴) په هغه وخت کښې به پېر خلق د جنوب د بادشاه خلاف راپاڅی. ستا د قوم پارېدلی خلق به د رویا په پوره

کېدو کبني بغاوت وکړی، خو هغوی به کامياب نه شی. (۱۵)
نو بيا به د شمال بادشاه راشی او قلعه بند ښار د قبضه کولو
دپاره به د خاورو پيری جوړ کړی. د جنوب فوجيان به دوی
ايسارولې نه شی، تر دې چې د ټولو نه ښه او زورور فوجيان
به هم د هغوی مقابله نه شی کولې. (۱۶) حمله کونکې

بادشاه به هم هغه څه کوی څه چې پي زړه غواړی، څوک به
د هغه خلاف نه شی ودرېدلې. هغه به ځان په ښائسته ملک
کبني آباد کړی او هغه سره به د هغې د تباہ کولو اختيار وی.
(۱۷) هغه به يوه منصوبه جوړه کړی چې د خپل ټول سلطنت

د زور سره راشی او هغه به د جنوب د بادشاه سره اتحاد
وکړی. او خپله لور به هغه ته واده کړی د دې دپاره چې
سلطنت تباہ کړی، خو د هغه منصوبه به کامياب نه شی او نه
به فائده ورکړی. (۱۸) هغه به ساحلی علاقې خوا ته خپله

توجو وگرځوی او په ډېرو علاقو به قبضه وکړی، خو د يو بل
ملک فوجی کمانډر به د هغه گستاخانه رويه ختمه کړی او په
شرمونو به پي وشموی. (۱۹) د دې نه پس به هغه خپل ملک
کبني خپلو قلعه گانو ته واپس شی خو هغه به تيندک وخورى

او وپه غورزيری نو د هغه نام و نشان به پاتې نه شی. (۲۰) د
هغه په ځای به بل بادشاه راشی هغه به محمول اخستونکی
ولېږی چې شاهي شان و شوکت پرې وساتی. خو په لږو
ورځو کبني به هغه تباہ شی، خو نه د غصې په وجه او نه د
جنگ په وجه.

د شام يو بدعمله بادشاه

(۲۱) د هغه په ځای به يو بدعمله سرې بادشاه شی چې د

بادشاهی حق به ورته نه وی حاصل. هغه به ناگهانه رابنکاره شی، او په سلطنت به حمله وکړی، په چالاکی او ټگی سره به بادشاهی قبضه کړی. (۲۲) د هغه په وړاندې به لوی لښکر جارو شی، هغه او مشر امام به تباہ شی. (۲۳) هغه سره د لوظ کولو نه پس به هغه د هغوی سره دوکه وکړی او د لږو کسانو سره به هغه قدرت حاصل کړی. (۲۴) ناگهانه به مالداره صوبې ونیسی نو هغه به په هغوی حمله وکړی او هغه هر څه به حاصل کړی چې د هغوی پلار نیکه نه وو حاصل کړی. هغه به غنیمت، لوټ شوی دولت په خپلو ملگرو کښې تقسیم کړی. هغه به د قلعه گانو د قبضه کولو منصوبې جوړې کړی خو دا به د لږ وخت دپاره وی. (۲۵) د یو لوی لښکر سره به هغه زور ولگوی او په نرتوب به د جنوب بادشاه په خلاف جنگ وکړی. د جنوب بادشاه به هم د خپل لوی او طاقتور لښکر سره جنگ وکړی، خو هغه به د شمال د بادشاه په وړاندې د هغه منصوبو په وجه ونه درپړی کومې یې چې د هغه په خلاف جوړې کړې دی. (۲۶) هغوی څوک چې د بادشاه روتی خوری هغوی به د هغه د تباہ کولو کوشش وکړی، د هغه لښکر به ختم شی، او ډېر به په جنگ کښې مړه کړی شی. (۲۷) نو دواړه بادشاهان به د شېطانی نه پکو زړونو سره په یو مېز کښېنی او یو بل ته به دروغ ووائی، خو یو به هم کامیاب نه شی ځکه چې خاتمه به بیا هم په خپل مقرر وخت راشی. (۲۸) د شمال بادشاه به ډېر دولت سره خپل ملک ته واپس شی، خو د هغه زړه به د مقدس لوظ خلاف شی. هغه به دې ته نقصان ورسوی او بیا به خپل ملک ته واپس لاړ شی. (۲۹) په مقرر وخت به هغه بیا په جنوبي ملک حمله وکړی، خو دې ځل به یې نتیجه د مخکښې نه بدله

وی. (۳۰) د مغربی سمندر د غاړې کشتۍ به د هغه مخالف راشی، او هغه به زړه بائیلی. بیا به هغه واپس شی او خپله غصه به د مقدس لوظ په خلقو وباسی. هغه به واپس شی او په هغوی به مهربان شی څوک چې مقدس لوظ هېروی. (۳۱)

د هغه لښکر به راشی چې د عبادتگاه بې حرمتی وکړی او روزانه قربانی به بندې کړی. هغوی به هلته هغه ناپاکه بت ودروی کوم چې به تباهی راولی. (۳۲) بادشاه به په غورو خبرو سره هغوی دوکه کړی چا چې لوظ مات کړی دے، خو کوم خلق چې خپل خدای پاک پېژنی هغوی به زورور وی او د هغه مقابله به وکړی. (۳۳) څوک چې هوبنیار دی هغوی به پېرو ته صحیح تعلیم ورکړی، خو د څه وخت دپاره به هغوی په توره قتل کړی شی یا به وسوزولې شی یا به قېد کړی شی او یا به لوټ کړی شی. (۳۴) کله چې هغوی راپرېوځی ورته به صرف لږ مدد ملاو شی، او پېر چې مخلص نه دی ورسره به ملگری شی. (۳۵) څه هوبنیاران به قتل کړی شی، د دې دپاره چې د آخر وخت پورې صفا، خالص او بې داغه کړی شی ځکه چې مقرر وخت راتلونکے دے. (۳۶) بادشاه به هغه څه کوی څه چې پي زړه غواړی. هغه به خپل ځان د هر معبود نه اوچت او لوی گنی او د خدای پاک خلاف به هم کفر وائی څوک چې د ټولو معبودانو خدای پاک دے. هغه به کامیاب شی تر هغه وخته چې د غضب وخت پوره شوې نه وی، ځکه څه چې وئیلے شوی دی هغه به پوره کپړی. (۳۷) هغه به د خپل پلار نیکه معبودانو له عزت نه ورکوی او نه هغه معبود له کوم چې د بنحو خوبن دے، او نه به د یو معبود عزت کوی، خو هغه به خپل ځان د دې ټولو نه اوچت گنی. (۳۸) د دې په ځای به هغه د

قلعه گانو د معبود عزت وکړی، د هغه معبود کوم چې د ده پلار نیکه نه پېژندلو. هغه به د هغه عزت د سرو او سپینو زرو او قیمتی کاڼو او قیمتی تحفو ورکولو سره وکړی. (۳۹) هغه به د پردی معبود په مدد سره په مضبوطو قلعه گانو حمله وکړی او د هغوی به ډېر عزت کوی څوک چې د هغه حکومت منی. هغه به هغوی په ډېرو خلقو حکمرانان مقرر کړی او په اجر کبښې به په هغوی زمکه تقسیم کړی. (۴۰) په آخر وخت کبښې به د جنوب بادشاه هغه سره په جنگ شی، او د شمال بادشاه به د هغه خلاف د جنگی گاپو او آسونو سوارو او ډېرو سمندری کشتو سره راوځی. هغه به په ډېرو ملکونو حمله وکړی او هغوی به لکه د سپلاب غوندې ختم کړی. (۴۱) هغه به په بنائسته ملک حمله وکړی. ډېر ملکونه به شکست وخورى، خو ادوم، موآب او د عمون مشران به د هغه د لاس نه بچ شی. (۴۲) هغه به خپل حکومت په ډېرو ملکونو ومنی، او مصر به ترې هم خلاص نه شی. (۴۳) هغه به د مصر د سرو او سپینو خزانی او ټول دولت قبضه کړی، او لیبیا او ایتھوپیا به هم هغه ته تسلیم شی. (۴۴) خو بیا به د مشرق او شمال افواگانې هغه پرېشانه کړی، او هغه به په ډېره غصه کبښې راوځی چې ډېر خلق تباہ او نیست و نابود کړی. (۴۵) هغه به شاهى خېمې د سمندر او د بنائسته مقدس غره په مینځ کبښې ولگوى. بیا هم به د هغه خاتمه راشی، او هیڅ څوک به د هغه مدد نه کوی.

آخرت

۱) په هغه وخت کبني به میکائيل، د فرشتو لوی

سردار څوک چې ستا د قوم حفاظت کوی، راوچت شی.

هغه به داسې د مصیبت وخت وی چې داسې به د قومونو د

پېدايښت نه تر دې وخت پورې نه وی شوی. خو په هغه

وخت کبني به ستا د قوم نه هغوی بچ شی، د چا نوم چې د

خدای پاک په کتاب کبني لیکلې شوی وی. ۲) نو بیا به

هغه گن خلق څوک چې په خاورو کبني پراته دی راپاشی،

څوک به د ابدی ژوند دپاره، او څوک د رسوائی او ابدی شرم

دپاره. ۳) څوک چې هوبښیار دی د نمر د شغلو په شان به

ځلیری، او هغوی څوک چې دپرو خلقو ته د صداقت

لارښودنه کوی، هغوی به لکه د ستورو په شان د تل دپاره

ځلیری. ۴) خو ته اے دانیاله، دا کلام بند کړه او تر آخری

زمانې پورې پرې مهر ولگوه. دېر خلق به اخوا دخوا گړخی

چې خپل علم کبني اضافه وکړی. ۵) بیا ما دانیال وکتل

چې زما په وړاندې دوه نور سړی ولاړ وو، یو د سیند په دې

غاړه او بل پورې غاړه ولاړ وو. ۶) په هغوی کبني یو د هغه

سړی نه تپوس وکړو چې د کتان جامې یې اغوستې وې، او

څوک چې د اوبو په غاړه ولاړ وو، ”نو دا حېرانېدونکې خبرې

به نور په څومره وخت کبني پوره شی؟“ ۷) د کتان د جامو

والا سړی څوک چې د اوبو دپاسه وو هغه خپل دواړه لاسونه

آسمان ته اوچت کړل او ما واورېدل چې هغه د ژوندی

خدای پاک په نوم قسم وخورو او وې فرمائیل، ”دا به د درې

نیمو کالو پورې وی. کله چې په مقدسو خلقو ظلم ختم شی

نو بیا به دا هر څه سر ته ورسېږی. ۸) ما دا هر څه

واورېدل، خو پوهه پرې نه شوم. نو ما ترې تپوس وکړو،

”زما مالک، د دې ټولو خبرو به څه انجام وی؟“ ۹) نو هغه

جواب راکړو، ”اے دانياله، په خپله لار په آرام سره لار شه،
 ځکه چې تر آخره وخته پورې به کلام بند شی او مهر به پرې
 لگېدلې وي. (۱۰) ډېر به پاک، بې داغه او صفا کړې شی،
 خو بدعمله به بدعمله پاتې شی. یو بدعمله به پرې هم پوهه نه
 شی، خو هغوی څوک چې هوبنیار دی، هغوی به پرې پوهه
 شی. (۱۱) د کوم وخت نه چې د روزانه قربانۍ ختمې شوې
 دی او د تباهی ناپاکه بُت اېښودې شوې دے، د هغې نه به
 دولس سوه او نوی ورځې تېرې شی. (۱۲) بختور دی هغوی
 څوک چې دیارلس سوه او پینځه دېرش ورځو ختمېدو پورې
 صبر وکړی. (۱۳) ترڅو چې ستا تعلق دے په خپله لار تر
 آخره لار شه. تۀ به وفات شي، نو تۀ به په آخری ورځو کېږي
 بیا راژوندې شي د دې دپاره چې خپل میراث درته ملاو
 شي.“